



Lipovské listky



Obsah

50 / Červen 2016

- Činnost obecního zastupitelstva
- „Bylo, nebylo..“
- Musikkreativ+
- Vzpomínka na Ing. Jaroslava Pařenicu
- Cena Anny a Jaromíra Hlubíkových
- Z činnosti ZŠ Jaromíra Hlubíka
- Poděkování
- Sboreček žen z Lipova
- FS Lipovjan
- Mužský sbor „Dvacetiletý“
- „Vítajte u nás aneb Rok na Hornácku očima dětí“
- Program Hornáckých slavností 2016
- Vzpomínky na Jarka Miškeřika
- Budulínek oslavil druhé narozeniny
- Charita slavila 25.výročí
- Obecní knihovna
- Malá ochutnávka knih
- Plánované akce kulturní komise
- Činnost hasičského sboru
- Myslivecký spolek Kamenica
- Noční rybářské závody
- Lipovští fotbalisti vykopali Okresní přebor
- Lipovská desítka
- Den otevřených dveří – vinařství Agrolip
- Dolní mlýn v Lipově
- Ze starých letopisů
- Voda je život
- Statistika k 31.12.2015
- Hrstka veršů



Činnost obecního zastupitelstva

Vážení spoluobčané, čas je neúprosný, je polovina měsíce června roku 2016 a děti naší ZŠ začaly jezdit na výlety, což je jasný signál příchodu letních prázdnin.

Ve svém příspěvku bych Vás chtěl krátce seznámit s činností obecního zastupitelstva. Nejvyšší orgán obce, Zastupitelstvo obce Lipov absolvovalo od začátku roku čtyři zasedání. V měsíci červnu bylo svoláno další zasedání, které projednalo a schválilo Závěrečný účet a Účetní uzávěrku obce za rok 2015.

K problémům, které zastupitelstvo obce projednávalo patří i provoz koupaliště. Po jednání členů zastupitelstva na Krajské hygienické stanici v Hodoníně a posledním jednání zastupitelstva obce je schválený provoz koupaliště ještě letos. Další rekonstrukce koupaliště bude řešena v příštím roce.

Jeden z problémů je odpadové hospodářství. Upozorňujeme na zákaz vyvážení zeminy a materiálu z bouraček starých rodinných domků do lokality Koliba. Tento odpad je nutné vyvážet na skládku do Těmic. Roztříděný betonový a cihelný odpad je možno stále ukládat na mezideponii v Agrolipu jako doposud.

Co se týká třídění složek komunálního odpadu, v rámci systému EKO-KOM je Obec Lipov ve výtečnosti po komoditách (kg/ obyvatel/ rok) na úrovni 40,4 %, což je slušný výsledek a je lepší než krajský průměr. Jsou u nás stále rodinné domky, ve kterých vyprodukují až čtyři popelnice odpadu mezi jednotlivými svozy, což je signál, že třídění komunálního odpadu zřejmě neprovádí. Záleží také na tom, jak početná je rodina. Tady bych apeloval na vás všechny spoluobčany, čím více budeme třídit, tím lépe. Sběrná místa plně pokrývají kapacitu, máme dostatek kontejnerů na jednotlivé komodity, v průměru počtu obyvatel na sběrné místo je 150 osob. V naší obci vychází hustota sběrné sítě v průměru na 81 osob, což je velmi kvalitní pokrytí. Je jen na nás, jak do kontejnerů pro plast nebo papír a sklo zmíněný tříděný od-

pad ukládáme a jak sběrná místa vypadají. Stejně tak odpad biologický.

Jak jsme již dříve avizovali, po vydání stavebního povolení bude zahájena stavba nové kanalizační stoky K1 v Nádražní ulici. Je připravena kompletní projektová dokumentace pro rekonstrukci a výstavbu dalších plánovaných stok, jejíž realizace je závislá na získaných dotacích.

V měsíci květnu bylo uskutečněno dle projektu vodorovné značení náměstí pro rozšíření parkovacích míst. V návaznosti proběhlo jednání s firmou Gama Plus (jejichž stanovisko není souhlasné), kdy je plánováno zprůjezdění koridoru mezi parkovištěm před bývalým nákupním střediskem a sokolovnou, aby se rozšířil prostor pro parkování vozidel během obědů v restauraci U Kozla.

Po dokončení oddělovacího geometrického plánu bychom začali připravovat část nové polní cesty mezi objekty Agrolipu a novým vlastníkem bývalého ACHP firmou Gama Nova, na které jsme se s oběma subjekty dohodli. Jsou připravovány další projekty, které budeme nechávat postupně projekčně zpracovávat a vás s nimi seznamovat v dalších Lipovských lístkách.

Stav věci, týkající se dodávek pitné vody pro občany obou svazkových obcí, tj. Lipova a Louky a dále Blatnice pod Svatým Antonínkem, probíhá bez velkých výkyvů a problémů. Provozovatel Svazek obcí Lipov, Louka – ČOV a kanalizace zajišťuje provoz vodovodu a kanalizace v součinnosti s pracovníky obou obcí. Platby za odebranou vodu jsou splatné do konce měsíce června. V současné době jsou zpracovávány podklady a budou rozeslány platby za stočné, kdy splatnost bude do konce září letošního roku. Takto nastavené termíny plateb budou stejné i v příštím roce.

Vážení spoluobčané, letošní rok opět nebývale potvrzuje realitu posledních let, že počet obyvatel naší obce se trvale snižuje. Úmrtnost vysoko převyšuje příchod a narození nových občánků. Mladí lidé zůstávají v lokalitách, kde

po dokončení vzdělání najdou uplatnění a práci, což se o našem regionu říci nedá.

Obec v současné době již nevlastní parcely pro stavbu rodinných domků, které bychom mohli mladým rodinám nabídnout. Máme v obci velké množství neobydlených domků, které po odstranění stavby mohou být využity pro výstavbu nových RD, ale jejich cena je vlastníky nastavena v mnoha případech nereálně. I to je jeden z důvodů klesajícího stavu počtu obyvatel naší obce.

Aby to nebylo jen smutné konstatování. Děti naší Základní školy a mateřské školy Jaromíra Hlubíka nám dělají radost. Při ukončení letošního školního roku bylo při hodnocení účasti na různých soutěžích či sportovních kláních dosaženo výborných výsledků a umístění žáků naší školy.

Chtěl bych jménem všech členů zastupitelstva obce poděkovat všem složkám a spolkům, které se podílejí na kulturních, sportovních a společenských akcích v naší obci, o jejichž činnosti se dočtete v dalších příspěvcích. Závěrem dovoluji, abych Vám jménem všech členů zastupitelstva obce i jménem svým popřál pohodové a bezúrazové prožití letošních prázdnin.

Miloslav Jagoš
starosta obce

**Sběr
nebezpečného
odpadu
v obci Lipov
se uskuteční
dne 17.08.2016
od 15:00
do 17:00 hod
před OÚ.**

„... Bylo, nebylo ...“

Dny plynou jako voda a zbývají zase jenom vzpomínky a letmé ohlédnutí za celoročním „školičkovým“ děním. Letošní školní rok nám všem přinesl spoustu zážitků z aktivit, které se v mnohém rok co rok opakují, ale pro nás jsou vždy jedinečné a originální.

Tajemným kouzlem nás všechny vždycky ovane MIKULÁŠSKÝ DEN – v letošním roce nám Mikuláše, čertíka a anděla zahrála paní Kučerová Marie, Jeglová Helena a Žišková Marie. Kolik něhy a citu vložily do svých rolí. Každé z dětí v sobě nasbíralo odhodlání a odvahu uklonit se a poděkovat za sladkou nadílku. Návštěva členů místní organizace ČSZTP je nám vždycky velmi milá. Oplátkou jsou zase vystoupení dětí z mateřské školy na setkáních těchto obdivuhodných lidí.

Vánoční besídky bývají zase milým pohlazením pro členy rodin „školičkových“ dětí... věřím, že i ty letošní vánoční besídky něžně pohladily všechny přítomné.

Součástí dění ve „školičce“ byly i sportovní aktivity – Běh Babího léta (letos v Blatnici), kde naši „borci“ obsadili opět jedno z předních míst – úúúúžasní bojovníci.

Jaro již tradičně vítáme vynesemím Moreny, kterou vyrábí

„předškoláčky“, ale zimu jdeme nakonec zahnat se všemi dětmi ze „školičky“. Hmmmm, někdy se jí ale nechce – to když ve Veličce uvízne. To se pak paní učitelky musí obětovat... co myslíte, jak? No přece chtě i nechtě vlézt do vody a popohnat ji.

I společné „jablíčkové“ pečení a tvoření si umíme kráááásně užít.

K ojedinělým zážitkům však letos patřily zážitky s pejsky. Využili jsme nabídky klubu CANISTERAPIE pod vedením paní KULAWIAK a pozvali jsme si třikrát členy tohoto svazu k nám do „školičky“. Děti se nádherným způsobem seznámily s léčebným a terapeutickým účinkem psů na člověka, s výcvikem a péčí o psí kamarády a dozvěděly se, jak se chovat k cizím pejskům. Zlatým hřebem zážitků se psy pak byla JÍZDA PSÍM SPŘEŽENÍM. Bylo nám dovoleno využít fotbalového hřiště. Toooooo bylo překvapení, když z auta vyskákalo 11 nááádherných pejsků a vozík (psí kára). Paní „muscherka“ měla obdivuhodnou trpělivost a překrásný přístup k dětem. Každý se svezl po okruhu hřiště. V záprahu se střídali vždy 4 pejsci. Ti ostatní čekali ukotvení stranou, štekali a štekali a dožadovali se vystřídání. Naše děti



Canisterapie



Canisterapie



Psí spřežení



Mikuláš 2015

obdivuhodně a trpělivě čekaly na tu SVOU jízdu. Mezi ostatní akce „školičkového“ dění patřila i divadélka, školní výlet (letos v Miloticích), olympiáda a karneval. Všem se omlouváme, že jsme letos neumožnili přehlídku masek v obci. Maličké děti v loňském roce přišly z průvodu tak velmi unavené, že v té chvíli i skončilo karnevalové řádění. Proto jsme se rozhodli, že karneval by si měly užít především děti a zůstali jsme na naší krásné zahradě. Nechyběla promenáda na červeném koberci, zmrzlina ani skryté překvapení pro děti. a na závěr čarovného dění přišel dětem poblahopřát pan starosta JAGOŠ Miloslav a krásnými slovy je pozdravil a k svátku dětí předal sladkou drobnost a dárečky dětem přinesly i členky ČSZTP – děkujeme. Na závěr tohoto krátkého příspěvku nezbyvá, než poděkovat Vám všem, kteří naší „školičce“ držíte pěsti, všem rodičům dětí za pomoc při dění v mateřské škole. Poděková-

ní však patří ve velké míře všem zaměstnancům mateřské školy za jejich pracovní nasazení a obětavou péčí o děti, za jejich obrovskou náruč.

Je nám líto, že malých dětí v naší krásné obci a „školičce“ ubývá. Počty učitelů se odráží dle počtu přijatých dětí. Tuto skutečnost víme a očekávali jsme ji. Z tohoto důvodu zůstanou v mateřské škole v příštím školním roce pouze 3 učitelky. Paní učitelka ŘÍČICOVÁ Bedřiška nás již opustí a odchází do penze.

Milá paní učitelko: „Obrovské poděkování za Tvou obětavost, ochotu a kus srdíčka, které jsi za svůj život v naší mateřské škole nechala. HODNĚ ŠTĚSTÍ a spoustu dalších spokojených let přejí všichni ze „školičky“.

Vám všem, kteří čtete tenhle příspěvek pak přejeme hezké prázdniny.



Projekt „Musikkreativ+“

V letošním školním roce 2015/16 se žáci naší školy aktivně zapojili do mezinárodního projektu Musikkreativ+, do něhož byly zařazeny i děti z Maďarska, Francie a Německa. V rámci tohoto projektu jsme s dětmi absolvovali dva projektové týdny.

V únoru jsme zavítali do Brna. Žáci zde byli celkem vytiženi, pracovali jsme nejen ve svých národních skupinách, ale také se zahraničními učiteli a rovněž se všemi zahraničními dětmi. Velkým přínosem nebylo jenom procvičení se v cizím jazyce (zejména angličtině), ale i navázání nových přátelství „na dálku“ mezi dětmi. Těch kladů bylo samozřejmě mnohem více, kdo si kdy zkusil zabubnovat africké rytmy na neobvyklé hudební nástroje, chodit po nevi-

ditelném laně či dirigovat smyčcový kvartet? A to nemluvíme o tvořivosti a kreativitě v našich českých blocích na téma fašanek. Zážitky a nové informace jsme sbírali i při procházce po městě Brně. Zajímavé byli i mezinárodní společenské večery s nejrůznějšími zábavnými aktivitami.

S velkým očekáváním jsme vzhlíželi i k pobytu v německém Freiburgu, který jsme navštívili spolu s několika zástupci brněnské Masarykovy univerzity a členy HCM P. Galečky začátkem června tohoto roku. Byli jsme dosti napjatí, zejména pak vedoucí. Byl to pro nás velký krok do neznáma. Vyjma dlouhé, únavné cesty a menších peripetií s ubytováním však nebylo během týdne závažnějších problémů. Oproti brněnskému týdnu se zde více

nacvičovalo na vrchol práce s dětmi – veřejné vystoupení v aule freiburské univerzity. Naše školní mládež zde zanechala nesmazatelnou stopu. Její závěrečné desetiminutové vystoupení za podpory dospělých muzikantů patřilo asi k tomu nejlepšímu v celém programu. Možná i proto nás organizátoři zařadili až na závěr. Ještě více se Lipovjani a Loučani předvedli na společenském večeru, kde v podstatě celou dobu bavili ostatní zahraniční děti. Nejdříve je učili některé hornácké tance a pak jim skoro celou hodinu hráli a zpívali. Byli jsme svědky udivených pohledů našich zahraničních kolegů, ze kterých bylo možné vyčíst: „Jak je toto možné?!“. Všichni jsme se shodli, že v lipovské škole máme být opravdu na co pyšní. Odměnou za

práci a zároveň dárkem ke Dni dětí byla návštěva nedalekého aquaparku, kterou si děti náramně užily. Němečtí organizátoři nás také provedli i zajímavým městem Freiburg. Stalo se tak jakousi interaktivní formou soutěžního charakteru, kdy si nás rozdělili do smíšených mezinárodních skupinek, jež plnily nejrůznější úkoly spojené

s poznáváním města. A jak už to tak bývá, nakonec se některým nechtělo ani domů. Děkujeme rovněž lipovskému autodopravci F. Šťastnému, díky jehož vstřícnosti a profesionalitě proběhla cesta bez větších komplikací. Projekt sice běží dále až do srpna 2017, zapojení našich žáků však tímto prakticky končí. Činnosti na

projektových týdnech nebo přímo v hodinách hudební výchovy byly zajímavé a poučné, děti pracovaly aktivně a práce je bavila. To bylo asi to nejdůležitější.

Pro zájemce – na obecním úřadě v Lipově je k nahlédnutí nástěnka s fotografiemi z projektu.

Renáta a Petr Galečkoví



Brno - s francouzskými učiteli



Brno - česká skupina



Freiburg - německý workshop



Freiburg - společné foto



Freiburg - výtvarný workshop



Freiburg

Vzpomínka...

Od 1. června 2005 nese naše škola jméno lipovského vlastence Jaromíra Hlubíka. V tomto období začali členové jeho rodiny uvažovat o nadaci, která by byla určena pro nejlepší žáky 1. a 2. stupně ZŠ v Lipově. Na základě tohoto se v červnu roku 2007 poprvé udělovala Cena Anny a Jaromíra Hlubíkových. Mezi předávajícími byl mimo jiné také pan ing. Jaroslav Pařenica, jeden z iniciátorů a zakládajících členů „Ceny“ - synovec Jaromíra Hlubíka. Právě jeho zásluhou k nám poté proudily finanční příspěvky z firmy Koexpro Ostrava, a.s. pro oceněné děti z Lipova a Lou-

ky. Pravidelně se účastnil téměř všech vyhlášení a předávání diplomů. Nejinak tomu mělo být i letos. V den předávání Ceny nás však všechny zmrazila zpráva o jeho náhlém úmrtí. Tento příjemný a sympatický člověk měl letos oslavit 75. narozeniny. Chtěli jsme mu toho do dalších let ještě hodně popřát a osobně poděkovat za všechno. To jsme již bohužel nestihli. Nelze tedy jinak než touto formou, o níž se nikdy nedovíme, jestli bude adresátovi někdy doručena. Děkujeme za všechno a budeme vzpomínat!

ZŠ a MŠ J. Hlubíka Lipov



**Ing. Pařenica
při předávání Ceny**

Cena Anny a Jaromíra Hlubíkových pro nejlepší žáky ZŠ a MŠ Jaromíra Hlubíka Lipov, které byly předány dne 17.6.2016 na školním hřišti

„Ceny“ podle bodu 5a):

Podle navržených kritérií pro 2. stupeň ZŠ vychází následující pořadí:

- | | |
|----------------------------|---------|
| 1. Strachotová Helena..... | 7525 b. |
| 2. Hrdinová Gabriela | 6870 b. |
| 3. Škopík David..... | 6215 b. |

„Ceny“ podle bodu 5b):

Podle navržených kritérií pro 1. stupeň ZŠ vychází ocenění těchto žáků 5. třídy:

- | | |
|-------------------------|---------|
| 1. Jagošová Elena | 7230 b. |
| 2. Jagoš Adam | 6710 b. |
| 3. John Vojtěch | 5930 b. |



Vítězné Ceny - 1. stupeň



Vítězné Ceny - 2. stupeň

Šikovnost našich žáků Základní školy Jaromíra Hlubíka Lipov

Soutěže – 2015/16

11. 12. – Mikulášský turnaj v kopané – Veselí n. M., okrsek – 2. místo

(9 – Čerešňák Tomáš, Karásek Martin, Škopík David,
8 – Dostál Radim, Halíček Lukáš, Maňák Jakub,
7 – Červenka David, Dančík Ivo, Koňárek Tomáš)

18. 1. – Olympiáda z De – Strážnice, okres

(8 – Hála Josef – 27. místo)

19. 1. – Olympiáda z MA Z5 – Hodonín, okres

(5 – Jagošová Elena – 12. místo)

8. 2. – Olympiáda z JČ – Hodonín, okres

(9 – Strachotová Helena – 23. místo)

17. 2. – Soutěž žáků ZUŠ ve hře na akordeon – Veselí, okres

(5 – Jagoš Adam – 1. místo)

24. 2. – Soutěž žáků ZUŠ ve hře na flétnu – Hodonín, okres

(4 – Červenková Eliška – 2. místo)

6. 3. – Hornácký zpěvák – Lipov:

(6 – Štefánek Tomáš – 2. místo, 5 – Evják Hynek – 3. místo,
účast: 7 – Jagošová Adéla, 6 – Evjáková Kateřina, 5 – Jagoš
Adam, Jagošová Elena, Joch Tomáš, John Vojtěch, 4 – Hořá-
ková Agáta, Gažáková Kristýna, 1 – Johnová Hana)

22. 3. – Velická latka – okresní kolo – Velká n. V.

družstvo B (Červenka Jan, Hrdinová Gabriela (oba 9), Dan-
čík Ivo (7), Jagošová Elena (5)) – 4. místo
družstvo A (Karásek Martin (9), Karlíková Petra, Krchák Mi-
chal (oba 9), Švrčková Denisa (7)) – 5. místo
jednotlivci: Červenka Jan (9) – 13. místo

Karásek Martin (9) – 4. místo

Kozumplík Patrik (9) – 17. místo

Škopík David (9) – 19. místo

Hrdinová Gabriela (9) – 8. místo

Kováčiková Michaela (9) – 16. místo

Štefánková Kateřina (9) – 9. místo,

Hálka Josef (8) – 23. místo

Krchák Michal (8) – 2. místo!

Karlíková Petra (8) – 9. místo

Červenka David (7) – 6. místo

Dančík Ivo (7) – 1. místo!!!

Maňák Petr (7) – 17. místo,

Karásková Ludmila (7) – 22. místo

Švrčková Denisa (7) – 13. místo

Evjáková Kateřina (6) – 25. místo

Jagošová Elena (5) – 4. místo

23. 3. – Florbal malý ml. žáci – Veselí, okrsek – 3. místo

(8 – Maňák Jakub, Halíček Lukáš, 7 – Červenka David, Dančík
Ivo, Hajíček Tomáš, Koňárek Tomáš, Maňák Petr, Sečkař Filip,
Sedlář Jaroslav)

4. 4. – Basketbal ml. žáci – Strážnice, okres – 1. místo!!!

(8 – Maňák Jakub, Halíček Lukáš, Krchák Michal, 7 – Červen-
ka David, Dančík Ivo, Maňák Petr)

5. 4. – Olympiáda z MA Z6 a Z7 – Hodonín, okres

(7 – Jagošová Adéla – 30. místo, Karásková Ludmila – 46.

místo, 6 – Migotová Anežka – 6. místo)

8. 4. – Florbal malý st. žáci – Strážnice, okrsek – 2. místo

(9 – Čerešňák Dušan, Čerešňák Tomáš, Červenka Jan, Kará-
sek Martin, Škopík David, Smetka Bronislav, 8 – Halíček Lu-
káš, Maňák Jakub)

13. 4. – McDonald's cup – Hroznová Lhota, okrsek – 3. místo

(5 – Jagoš Adam, Jagoš František, Joch Tomáš, Kománek Da-
niel, Jagošová Elena, 4 – Joch Vojtěch, Karásek Josef, Štěpka
Martin, 3 – Sedlář Martin)

14. 4. – Malý florbal ml. žákyně – Žarošice, okres – 2. místo

(8 – Štědranská Markéta, 7 – Hudečková Michaela, Jago-
šová Adéla, Karásková Ludmila, Švrčková Denisa, Žáková
Veronika, 6 – Karásková Barbora, Migotová Anežka, 5 – Ja-
gošová Elena)

19. 4. – Vybíjená – Velká nad Veličkou, okrsek

otevřená kategorie – 1. místo (5 – Kománek Daniel, Jagoš
Adam, Joch Tomáš, Jagoš František, Jagošová Elena, Ko-
pecká Adéla, 4 – Kadubec Matěj, Kraus Martin, Mikuláček
David, Štěpka Martin, Žák Ondřej)

děvčata – 2. místo (5 – Maňáková Vendula, Strýčková Aneta,
Brhelová Sára, Kolaciová Veronika, 4 – Dostálová Šárka, Ga-
žáková Kristýna, Hořáková Agáta, Kadubcová Tereza, Kola-
ciová Karin, Marečková Barbora, Pavlasová Valerie, Stracho-
tová Miriam)

21. 4. – Malá kopaná – mezinárodní turnaj – Velká n. V., 2. místo

(9 – Čerešňák Tomáš, Karásek Martin, Škopík David

7 – Červenka David, Dančík Ivo, Koňárek Tomáš, Maňák
Petr, 6 – Štefánek Tomáš)

22. 4. – Velký florbal – mezinárodní turnaj – Velká n. V., 2. místo

(9 – Čerešňák Tomáš, Karásek Martin, Škopík David, 8 – Hál-
ka Josef, Maňák Jakub, Maňák Martin, 7 – Červenka David,
Maňák Petr)

22. 4. – Velký florbal – mezinárodní turnaj – Velká n. V., 4. místo

(9 – Hrdinová Gabriela, 8 – Hořáková Tereza, Jagošová Ro-
zálíe, Karlíková Petra, Páčová Šárka, Štipčáková Michaela, 7
– Jagošová Adéla, Švrčková Denisa, 6 – Karásková Barbora)

24. 4. – Věneček z rozmarýnu Fanoše Mikuleckého - zpěv – Hodonín

John Vojtěch (5) – 2. místo ve své kategorii

24. 4. – Slovácká stuha - zpěv – Veselí n. M.:

(9 – Strachotová Helena, 7 – Karásková Ludmila, 4 – Gažáko-
vá Kristýna, Hořáková Agáta, Strachotová Miriam, 2 – Galeč-
ková Klára, Jagošová Anastázie)

28. 4. – Vybíjená – Lipov, okres – 6. místo

(5 – Kománek Daniel, Jagoš Adam, John Vojtěch, Joch
Tomáš, Jagoš František, Jagošová Elena, Kopecká Adéla,
4 – Kadubec Matěj, Kraus Martin, Mikuláček David, Štěpka
Martin, Žák Ondřej)

6. 5. – Florbal malý st. žákyně – Dambořice, okres – 6. místo
(9 – Hrdinová Gabriela, Strachotová Helena, 8 – Jagošová Rozálie, Páčová Šárka, Štědranská Markéta, Štipčáková Michaela, 7 – Jagošová Adéla)

8. 5. – Zpěvák Slovacka – Strážnice

Štefánek Tomáš, Evják Hynek (6) – účast

14. 5. – Střelba ze vzduchovky – Hodonín, okres

(6 – Křížanová Tereza) – 3. místo (2 – Křížanová Klára) – 3. místo (ml.),

14. 5. – Zlatá srnčí trofej – Hodonín, okres

(2 – Křížanová Klára) – 1. místo (ml.)

10. 5. – Pohár rozhlasu st. žáci – okresní kolo – Kyjov – 14. m.

Štipčák Patrik (8) – 38. místo (60 m), 37. místo (dálka)

Hálka Josef (8) – 25. místo (koule), 34. míst (výška)

Červenka Jan (9) – 10. místo (výška), 32. místo (dálka)

Čerešňák Dušan (9) – 5. místo (koule)

Smetka Bronislav (9) – 23. místo (koule)

Škopík David (9) – 33. místo (60 m)

Karásek Martin (9) – 4. místo (výška), 16. místo (1500 m)

Čerešňák Tomáš (9) – 18. místo (dálka), 33. místo (60 m)

Pohár rozhlasu st. žákyně – okresní kolo – Kyjov – 9. místo

Švrčková Denisa (7) – 7. místo (60 m), 7. místo (dálka)

Machálková Tereza (8) – 32. místo (60 m), 27. místo (800 m)

Jagošová Rozálie (8) – 11. místo (koule)

Páčová Šárka (8) – 21. místo (koule)

Karlíková Petra (8) – 6. místo (výška), 34. místo (dálka)

Štefánková Kateřina (9) – 8. místo (výška), 29. místo (60 m)

Hrdinová Gabriela (9) – 13. místo (výška), 25. místo (800 m)

Kováčiková Michaela (9) – 18. místo (800 m), 30. místo (dálka)

Strachotová Helena (9) – 32. místo (koule)

11. 5. – Pohár rozhlasu ml. žáci – okresní kolo – Kyjov – 2. místo

Dančík Ivo (7) – 1. místo (výška), 2. místo (kriket)

Červenka David (7) – 12. místo (dálka), 19. místo (60 m)

Krchák Michal (8) – 5. místo (výška), 27. místo (dálka)

Vondra Jakub (7) – 9. místo (60 m), 13. místo (dálka)

Maňák Petr (7) – 6. místo (60 m), 29. místo (výška)

Maňák Jakub (8) – 17. místo (1000 m)

Maňák Martin (8) – 7. místo (1000 m)

Halíček Lukáš (8) – 12. místo (kriket)

Sečkař Filip (7) – 23. místo (1000 m)

Mikeska Erik (6) – 21. místo (kriket)

19. 5. – Malá kopaná ml. žáci – Velká n. V., okrsek – 2. místo

(8 – Maňák Jakub, Maňák Martin, Halíček Lukáš, Dostál Radim, 7 – Červenka David, Dančík Ivo, Maňák Petr, Koňárek Tomáš, Sečkař Filip)

25. 5. – Hornácký čtyřboj – okrsek – Lipov – 1. místo

Jagoš Adam (5) – 1. místo (60 m), 1. místo (dálka)

Kománek Daniel (5) – 2. místo (60 m)

Jagošová Elena (5) – 2. místo (60 m), 2. místo (dálka)

Horáková Lucie (2) – 1. místo (60 m), 2. místo (dálka)

Křížanová Klára (2) – 1. místo (dálka), 3. místo (60 m)

Sejkorová Tereza (3) – 2. místo (60 m)

Maňásková Renata (3) – 3. místo (dálka)

další účast: 5 – Kopecká Adéla, 4 – Kadubec Matěj, Štěpka Martin, Dostálová Šárka, Kadubcová Tereza, 3 – Halíček Michal, Sedlář Martin, 2 – Kouřil Jakub, Prachař Daniel.

V tomto školním roce 2015/16 skončila naše škola na výborném 3. místě v celoroční soutěži Asociace školních sportovních klubů okresu Hodonín. Soutěže v různých druzích sportu (florbal, kopaná, basketbal, stolní tenis, nohejbal atletika aj.) se zúčastnilo celkem 36 škol tohoto okresu.



Basketbal



Hory



Ples



Projekt Ovoce do škol

Poděkování

Rádi bychom poděkovali paní učitelce Bedřišce Řiřicové za dlouholetou a obětavou činnost na naší škole. Působila zde několik desítek let nejenom jako učitelka, ale i ředitelka mateřské školy. Nyní si bude užívat zaslouženého seniorského klidu a pohody. Chtěli bychom jí popřát dlouhé a pevné zdraví do dalších let.

Ředitelství ZŠ a MŠ J. Hlubíka Lipov

Sboreček žen z Lipova

Jedním z prvních letošních vystoupení Sborečku bylo zpívání ve Vlčnově, kdy se 27.-29.5.2016 uskutečnila tradiční Jízda králů, která byla v roce 2011 zapsána do reprezentativního seznamu nemotného kulturního dědictví lidstva UNESCO.

Bohatý program nabízel pro milovníky folkloru a tradic krásnou podívanou. Pátek začal výstavou fotografií s názvem Jízda králů objektivem Jiřího Kolbasy a regionálním kolem soustěže tanečního verbuňku z Uherskobrodské.

V památkové usedlosti domu č.p. 57 byl v sobotu uveden pořad s názvem „Milostné zpívání“ autora Pavla Popelky. Sboreček žen z Lipova, CM Petra Galečky, Jan a Jana Karáskovi, ženský sbor Netáta ze Strání, CM Vlasty Grycové a Vlasta Grycová svým zpěvem a muzikou v krásném prostředí starého obydlí zaujali návštěvníky tohoto programu. Po duši pohladilo i průvodní slovo autora, kde nazval „píseň,



jako věrnou přítelkyni lásky, do které proniká v mnoha podobenstvích.“ Písně zněly dědinou celý den i na dalších místech v podání vlčnovských souborů, sborů a muzik, v parku, amfiteátru, na návsi, ve vinohradnickém areálu a tvořily krásnou atmosféru samotné akce. Také výstavy, rukodělné ukázky a jarmak ukázal návštěvníkům šikovnost a zručnost našich předků i současných řemeslníků.

Neděle začala slavnostní mší svatou v kostele sv. Jakuba Staršího a poté následoval průvod královské družiny a krále. Rády jsme se zúčastnily také akce, kde zazněly v našem podání i hornácké písničky. Naším příznivcům jsme se představily na MFF Strážnice 2016, kde jsme účinkovaly v sobotním pořadu: „Už jsme tam!“ Těšíme se na Vás v červenci na Hornáckých slavnostech 2016.

FS Lipovjan

Za několik dnů se „otevrou strážnické brány“ a celé město Strážnice letošnímu Mezinárodnímu folklornímu festivalu. Folklorní soubor Lipovjan bude opět jeho účastníkem. Vloni pomáhal vyučovat sedlácké z Lipova a velicko-javornicko-kuželovsko-vrbeckou variantu hornácké sedlácké v pořadu „Zatancujme si - Hornácko“. Letos byl FS Lipovjan zařazen do pořadu „Hore dědinů muzika hrála... aneb z Lipova na Lhot-



ky". V něm s cimbálovou muzikou M. Potěšila nejen zazpívá a zatančí, ale v krojové přehlídce předvede téměř všechny varianty lipovských krojů. A nebude to jediné vystoupení Lipovjanů na Strážnických slavnostech. Finálovou účast v soutěži „O nejlepšího tanečníka slováckého verbuňku“ má již vítězstvím v regionálním kole zajištěnou B. Smaženka. Dalšíh pět kluků z Lipovjanu se pokusí do finále „proverbovat“ z výběrového kola a spolu s B. Smaženkou navázat na loňské vynikající 2. místo J. Šraději. V době vydání Lipovských lístků budou asi letošní Strážnické slavnosti minulostí, stejně jako další akce FS Lipovjan, kterými byly účast na benefičním koncertu v Hodoníně, verbování na regionální soutěži „O nejlepšího tanečníka verbuňku Strážnicka, Veselska a Hornácka“ v Petrově, vystoupení v pořadu ke Dni matek v Lipově, organizační zajištění květnové besedy u cimbálu, na které tančil a zpíval FS Břeclavan a Mužácký sbor z Břeclavi, vystoupení na Dni řemesel v Moravské Nové Vsi, celodenní účast na Fašankovém festivalu ve Strání nebo taneční vstupy na plese Hornácka v Louce. Při všech svých vystoupeních se tanečníci i muzikanti snaží rozdávat radost druhým a věřím, že stejně tomu bude i při vystoupení v pátečním pořadu Hornáckých

slavností nebo na srpnovém zájezdu do Polska. FS Lipovjan ale nežije jen zkouškami a vystoupeními. Význačnou událostí, kterou ozdobil lipovskými kroji, zpěvem a tancem, byla svatba tanečníků Lipovjanu M. Mikeskové a P. Vařechy. Ať se jim slib složený v sobotu 11. června v kostele Věch Svätých v Lipově daří celý život radostně naplňovat.
Přeje

Ladislav Jagoš - Jožiček a FS Lipovjan



Vitajte u nás aneb Rok na Hornácku očima dětí

Pořad dětských souborů a cimbálových muzik (sobota 23. 7. 2016 v 19 hod) připravili Renáta a Petr Galečkovi.

Děti – sůl země. Pro někoho balzám na duši, pro jiného živelná pohroma. Ať tak či tak, jsou zde. A my jsme za ně určitě rádi. Za svou pedagogickou kariéru jsem měl mnoho možností je pozorovat a pracovat s nimi. Nedovedu si to dost dobře vysvětlit, ale cítím, že naše hornácké děti jsou v jistých ohledech odlišné. Jejich energie, vitalita a živelnost z nich přímo číší. Přitom však u nich lze vyzorovat určitý druh regionálního patriotizmu. Když za mnou na jednom společenském odpoledni přišly děti, abychom jim spolu s dospělými muzikanty zahráli sedlácké k tanci, velmi mě to potěšilo, až udivilo. Dokonce jsem si říkal, jestli je to v dnešní době stresu a spěchu vůbec možné. Nicméně je určitě chválné, že děti dostáva-

jí na těchto „dospělých“ slavnostech svůj prostor. Vždyť kde jinde by mohly hlasitěji křičet do folklorního světa: „My jsme tu a musíte s námi počítat!“ V našem pořadu se vám představí téměř všichni účinkující z regionální přehlídky Mladé Hornácko. Já spolu s manželkou Renátou jsme samozřejmě z této přehlídky vycházeli. Stavěli jsme na pilíři jménem Anna Lerchová, která již léta objíždí všechny dětské hornácké soubory a poté vytváří ucelený sled čísel Mladého Hornácka. Více než dvě stovky účinkujících dětí vám předvedou jakýsi přehled některých hornáckých zvyků a tradic, z nichž mnohé ještě dodnes přetrvávají. Můžete se těšit na fašaneček, jarmak, pečení chleba, vinobraní a mimo jiné i na pravou javornickou zabijačku. Svůj um vám ukážou rovněž mladí muzikanti ve čtyřech cimbalovkách. Vážení přátelé, přijměte tedy ještě jednou pozvání na Strážnou hůrku do



Velké nad Veličkou. Snad si z pestré programové nabídky vyberete to, co vás potěší. A třeba to budou zrovna hornácké děti. Těšíme se na vás.

za autorský tým Petr Galečka

Program Hornáckých slavností 2016

Čtvrtek 21. července

17:00 Budova obecního úřadu – vernisáž výstav

Samko Dudík, legenda ľudovej hudby Slovenska

Připravili Viliam Ján Gruska, Martin Janšto a Peter Poláček

Smíchem huba neostarává

Výstava věnovaná 90. výročí narození lidového vypravěče

Vaška Mlýnka z Kuželova

Připravily Klára Kostelanská a Marie Kostelanská

19:00 Kulturní dům Hrubá Vrbka – vernisáž výstavy

Chlebiček z kameňa od seťá až po chleba

Výstava bude doplněna fotografiemi ze života Hrubovrbčanů

Připravili Jiří Miškeřík a Stanislav Prášek

Pátek 22. července

17:00 Válcový mlýn Antonína Nováka ve Velké – vernisáž výstavy

Mladé hornácké múzy

Výstava prací dětí z letních tvořivých dílen na Hornácku

Připravil spolek pro Hornácko Futra

19:30 Hornácký stadion

Nad Javorinú ptáček zpívá

Pořad věnovaný 20. výročí založení mužského sboru z Lipova

Připravil Ladislav Jagoš - Jožíček

21:00 Hornácký stadion

Ludé z Javorníka

Od jara do zimy

Připravil ženský sbor z Javorníka a Břetislav Rychlík

Sobota 23. července

9:00 Velické náměstí

Tradiční jarmak

Připravily Ilona Janošková, Maria Tomčalová a Martina Zálešáková

V rámci jarmaku se uskuteční výstava drobného zvířectva.

Připravili veličtí chovatelé

11:00 Dům č. p. 166

Ej, láska, láska

Připravila Lenka Jochová

13:30 U kostelních hradeb

Ešče sa já nazpívám

Malá ukázka dětského hornáckého zpěvu

Připravil Antonín Vrba

15:30 Dům č. p. 166

Milostné zpívání

Připravili Jana Karásková a Pavel Popelka

17:30 Válcový mlýn Antonína Nováka ve Velké

Supí škrej

O největšího znalca hornáckých sedláckých

Připravila Hornácká cimbálová muzika Libora Supa

19:00 Hornácký stadion

Vítajte u nás aneb Rok na Hornácku očima dětí

Pořad dětských souborů a cimbálových muzik

Připravili Renáta a Petr Galečkovi

20:30 Hornácký stadion

Začneme si novú píseň

Pořad věnovaný nedožitým sedmdesátinám Petra Jelínka

a Jarka Miškeříka

Připravili Simona Petříková a Jan Kománek st.

21:00 Hornácký stadion

Chléb náš vezdejší

Připravily Anna Šajdlerová a Magdalena Maňáková

Po skončení programu bude následovat

Zbojnický večer

Připravil Antonín Vrba

Neděle 24. července

9:00 Velické náměstí

Tradiční jarmak

Připravily Ilona Janošková, Maria Tomčalová a Martina Zálešáková

10:45 Kostel Sv. Maří Magdalény

Slavná mše svatá – Patrocinium

11:45 Velické náměstí

Koncert dechové hudby Veličanka

14:00 Kuželovský větrný mlýn

Co sem sa nachodit

Pořad věnovaný 20. výročí znovuzaložení Mužského sboru

z Kuželova a 90. výročí narození lidového

vypravěče Vaška Mlýnka

Připravili Petr Kostelanský, Pavel Pomykal a Vašek Mlýnek ml.

V jednotlivých pořadech účinkují soubory, cimbálové muziky, skupiny a sólisté z Hornácka a podjavorinské oblasti.

Hlavní pořadatel:

Obec Velká nad Veličkou ve spolupráci s Programovou radou Hornáckých slavností

Tato akce se koná díky podpoře Jihomoravského kraje a obcí Hornácka.,

Vzpomínky na Jarka Miškeříka

26. 8. 2016 si připomeneme nedožitě 70. narozeniny hornáckého primáše Jaromíra Miškeříka. Člověka, jehož život byl dosti spjatý i s Lipovem. Velkou měrou se zde zasloužil o hudební rozvoj tehdy mladých muzikantů v začínajícím souboru Lipovjének a posléze i v souboru Lipovjan. Dalo by se říct, že jsou s ním spjati i dnešní malí muzikanti. Tyto děti totiž již učí někteří Miškeříkovi následovníci. Dovolte mi na tomto místě na něj krátce zavzpomínat.

Vzpomínám, když se tenkrát v jeden páteční podvečer objevil na zkoušce souboru Lipovjan. Byl požádán, aby umělecky pozdvihl úroveň lipovské cimbálové muziky, již později i primoval. Předtím jsem ho několikrát viděl jako člena komise hodnotící úroveň programů jednotlivých hornáckých škol a na přehlídce Mladé Hornácko. Ale teprve teď jsem ho spatřil poprvé zblízka a jaksi jinak. Ve tvářích všech členů souboru i muziky bylo cítit jisté napětí a určitá pokora, ale zároveň i velké očekávání. Psal se rok 1988. Tímto okamžikem začalo mé působení ve světě „dospělého“ folkloru a současně neskutečné a neopakovatelné pětileté soužití s „majstrem“, jak jsme Jarka Miškeříka my mladí oslovovali. Soužití plné zajímavých životních situací a zážitků. Soužití s člověkem, který z nás, tehdejších lipovských muzikantů, dokázal vymáčknout to nejlepší, s člověkem, jemuž vděčíme za mnohé. Rád bych se zde s vámi podělil alespoň o některé z těchto příhod a nezapomenutelných výroků.

Počátkem září 1993 jsme se se souborem Lipovjan právě účastnili dalšího ze zájezdů do Francie, tentokrát v městě Angers. Jednoho večera jsem telefonoval domů své tehdy ještě budoucí ženě. Nebyl to však příliš veselý telefonát. Chvějící se hlas ve sluchátku mně sdělil smutnou novinu o smrti Jarka Miškeříka. Nemohl jsem tomu dlouho uvěřit, vždyť před týdnem jsme se se souborem Velička vrátili z úspěšného zájezdu z polského Zakopaného! Pamatuji si na tu chvíli, když jsem tento fakt musel oznámit na právě probíhající zkoušce. Opravdu nevděčný úkol. Vřava a výskot utichly, místnost opanovalo až děsivé ticho. Lidem, kteří ho znali, se zaleskly v očích slzy. Vzpomínám, jak jsme tenkrát uvažovali o přerušení turné, abychom stihli pohřeb.



Nakonec jsme Jarkově památce věnovali celé podvečerní vystoupení. Mělo zvláštní náboj, bylo směsicí veselých a živých melodií a smutných vzpomínek... Po příjezdu domů jsme se všichni oblekli do krojů a naše první cesta vedla na velický hřbitov, kde jsme mu naposledy zazpívali: „Můj starý tatíčku, v tmavém hrobě spíte...“. Písničku, kterou jsme pod jeho vedením stále museli trénovat. Přál si, aby byla jeho poslední.

Nejenom mé, ale vzpomínky všech známých a přátel jsou stále živé. V našem srdci nadále zůstane vždy veselý, živý až živelný, někdy vtipálěk a bavič, jindy člověk, který se nebál říct lidem pravdu, ač třeba i bolela, ale především velký muzikant, primáš a učitel. Dnes už také dokážu velmi dobře ocenit jeho práci s dětmi a mládeží, neboť jako pedagog sám vedu dětskou cimbálovku. Těch pět let prožitých v jeho přítomnosti mi úplně změnilo život. Otevřel mi bránu do nádherného a zajímavého světa muzikantského. A to vše mi okořenil spoustou nevšedních zážitků. Bohužel všechno jsou to dnes už jenom vzpomínky. Ale krásné! Díky Vám za ně, majstre.

V tomto článku byly použity úryvky z knihy Nebudem dobrý, nebudem – Jarek Miškeřík.

Petr Galečka

Mužský sbor z Lipova „Dvacetiletý“

Vloni začátkem srpna zpíval Mužský sbor z Lipova v Dolních Bojanovicích. Krásný letní večer, kvalitní vína a výborná divácká kulisa. Zpívalo se nám dobře a náš zpěv byl na internetových odkazech hodnocen přibližně těmito slovy: „ Mužský sbor z Lipova

mě přesvědčil, že ne všichni Hornáci křičí, někteří umí i zpívat.“ Myslím, že takto podané hodnocení, pro nás velmi lichotivé, není úplně přesné. Všechny sbory na Hornácku mají ve svých řadách výborné zpěváky. Výjimečnost mužského sboru z Lipova je

zakotvena na důsledném, kdysi velmi kritizovaném, trojhlasém zpěvu. Před 20 lety se o tuto výjimečnost zasloužil první vedoucí Fr. Sedlář, bývalý klarinetista cimbálových muzik J. Miškeříka a M. Hrbáce., který své členství ve sboru spojil s následující

podmínkou: „Pěsničky budu psát do trojhlasů a tak i ch aj budete zpívat.“ Splnit podmínku trojhlasého zpěvu se podařilo díky tomu, že základ mužského sboru tvořili zpěváci smíšeného sboru kostelního. Jeho vedoucí M. Jagoš převzal po odchodu Fr. Sedláře i vedení mužského sboru a pro udržení kvality i charakteristického zpěvu to byla plnohodnotná výměna. M. Jagoš, nepříliš folklorně vzdělaný, ale mimořádně hudebně nadaný s několika ročníky hudební konzervatoře, se ujal vedení s podmínkou, že pro nedostatečnou odbornost nebude pro sbor zpracovávat do trojhlasů nové písničky. Určitě šťastnou volbou bylo požádat o výpomoc P. Galečku a občas i M. Kolaci. Jejich harmonizace do trojhlasů nám vyhovují, sboru se zpívají dobře a tento fakt je určitě patrný i při našich vystoupeních. To, že mužský sbor zpívá dobře, není ale pouze zásluhou výše uvede-

ných vedoucích a spolupracovníků. Svůj nezpochybnitelný podíl mají na kvalitě mužského sboru z Lipova všichni zpěváci, kteří ve sboru zpívali nebo od jeho založení zpívají, včetně poslední „mladé vlny“ zpěváků z FS Lipovjan.

20 let pravidelných zkoušek, nespočetných vystoupení, 2 CD „Nám sa

porád cosi zdá“ a „Hore hájem“, letošní samostatný úvodní pořad Horňáckých slavností. Co víc bychom si mohli přát? Jenom „Ať nám Pámbu zdraví dá a od zlého zachová a ať sa nám darí tak, jak doposavad“.

(článek uveden ve Sborníku Horňáckých slavností 2016)

Ladislav Jagoš - Jožíček



Charita slavila...

Charitní pečovatelská služba působí na DPS v Lipově již 9 let. Za tuto dobu se nám zde podařilo vybudovat pevné zázemí pro poskytování terénních pečovatelských služeb. V loňském roce poskytli naši pracovníci pečovatelské služby 18 občanům obce a to v rozsahu 1.210 hodin přímé péče. Nejčastěji uživatelé potřebují zajistit pomoc při úkonech osobní hygieny, dovážku obědů a pomoc při úklidu domácnosti. Návštěvy probíhají 3krát denně včetně víkendů a státních svátků. Pečovatelskou službu poskytujeme bez omezení místa a času, nepřetržitě v průběhu celého roku.

Od loňska také nově poskytujeme v rámci pečovatelské služby terénní domácí hospicovou péči. Cílem je zajistit a umožnit umírajícím pacientům, kteří se nacházejí v konečném stádiu svého života, aby toto poslední období strávili ve svém vlastním domácím prostředí v kruhu rodiny a blízkých.

V letošním roce Charita Veselí nad Moravou oslavila 25. výročí od svého založení. K oslavám se vztahuje řada akcí, které Charita Veselí nad Moravou pořádá.

Jednou z nich byla soutěžní akce „Charita očima dětí“, která probíhala do konce dubna a mohli se jí zúčastnit všichni žáci základních škol v našem regionu. Jejich

krásné výtvarné práce již jsou vyhodnoceny odbornou komisí a pro nejlepší z nich jsou připraveny hodnotné ceny. Vyhlášení vítězů ze všech kategorií proběhlo 23. 6. 2016, kdy jsme pořádali hlavní oslavu pro veřejnost. Tato oslava probíhala od 13.00 na Náměstí Míru ve Veselí nad Moravou. Její součástí byl bohatý kulturní program pro všechny věkové kategorie a vyvrcholením bylo v 19.00 hodin koncert Hradišťanu. Po celé odpoledne bylo zajištěno občerstvení a vstup na celou akci byl zdarma.

Dále v rámci aktivit pro naše seniory budeme 9. 8. 2016 od 16.00 pořádat každoroční velmi oblíbený táborák u DPS. Na tuto akci, která bude místo obvyklé „Kavárničky“, zveme nejen obyvatele DPS, ale také všechny seniory z obce Lipov.

Přehled našich dalších aktivit je možné shlédnout na našich webových stránkách www.veselinm.charita.cz, nebo na facebooku.

Těšíme se na setkání s Vámi u táboráku a přejeme Vám krásné léto.

Za Charitu Veselí nad Moravou
Marie Štípská
vedoucí pečovatelské služby

Náš Budulínek oslavil druhé narozeniny

Již jsou tomu dva roky, co jsme se poprvé sešli v naší klubovně. Proč jsme dětský klub založili a jaké byly naše cíle?

Jelikož v té době mnoho maminek v naší obci postrádalo nějaký dětský klub či koutek, kde by se jejich děti mohly i za nepříznivého počasí setkávat, domluvilo se několik z nich a s tímto požadavkem oslovilo nynějšího pana starostu Miloslava Jagoše. Tato žádost byla projednána na obecním zastupitelstvu a za nějaký čas nám byly poskytnuty prostory v areálu místní základní školy. Svépomocí a s finanční podporou obce jsme si vybavili útulnou klubovnu.

Naše původní představy o fungování tohoto klubu se nám částečně daří plnit. Pravidelným setkáváním maminek a dětí tak přispíváme ke kontaktu s jejich vrstevníky, k navazování kamarádských vztahů, k vzájemné podpoře, toleranci a spolupráci.

Je potěšením vidět roztomilá malá batolata vesele dovádět při společných hrách a zábavách.

Avšak do našeho klubíku chodí rádi i jejich starší sourozenci, větší (školkové) děti, které s nadšením tráví čas tvořením rozmanitých výrobků.

Za uplynulé dva roky se nám podařilo uspořádat řadu kulturních akcí. Naší největší a již tradiční akcí je karneval, který pořádáme ve spolupráci s kulturní komisí obce Lipov. Letošním tématem byl „Pohádkový karneval“.

V rámci této akce jsme uspořádali benefiční sbírku pro Sabinku Chromečkovou z Kněždub, která onemocněla dětskou mozkovou obrnou. Výtěžek sbírky byl bezmála 4 000 Kč. Alespoň zčásti tak pomohl Sabince pokrýt náklady spojené s lázeňskou péčí.

Velký úspěch sklidily i přednáškové besedy s odborníky, které byly určeny pro dospělé.

Další vydařenou akcí bylo podzimní uspávání broučků. Nejen děti, ale i dospělí se mohli kulturně vyžít při divadelních představeních hornáckého loutkového divadélka Šňůrky a špagáty.

Mimo jiné jsme za uplynulá léta uskutečnili společné výlety – navštívili jsme Hornáckou farmu v Hrubé Vrbce a zábavné dětské hřiště Smajlíkov v Uherském Hradišti.

V rámci celostátní kampaně Celé Česko čte dětem jsme ve spolupráci s obecní knihovnou uspořádali literární odpoledne. Tímto projektem se snažíme vyzvednout podstatu a přednosti pravidelného předčítání dětem, kterými jsou především rozvoj dětské představivosti a znalostí, rozšiřování slovní zásoby, učení se hodnotám, rozlišování dobra a zla, uspokojování emoční potřeby dětí a tím vznik silné citové vazby s rodiči.

Dětský klub Budulínek funguje díky obětavosti a nadšení řady rodičů a jejich dětí, zásluhou obce Lipov a řady sponzorů, kteří nás ochotně podporují při organizaci našich akcí. Tak jako Budulínek povyroste o dva roky, tak s ním i jeho malé lištičky (dětíčky). Některé dokonce již opouštějí „liščí noru“ kvůli nastávajícím pracovním povinnostem jejich maminek. Proto s radostí uvítáme další nové „malícké lištičky“, na které se budeme těšit kteroukoliv středu od 15 hodin v naší klubovně.

Za dětský klub Budulínek – Jaroslava Jurenová.



Obecní knihovna Lipov

Obecní knihovna Lipov má 100 čtenářů. Je velká škoda, že knihovní služby nevyužívá více občanů, zvláště když čtenářské poplatky jsou nízké a paní Magdaléna Kománková se krásně o knihy stará a všem vždy vyjde vstříc. Shání knihy dle požadavků z výměnného fondu z Hodonína nebo knihy koupí nové. V naší obecní knihovně se pořádají také různé akce, které mají velký ohlas. Čtení pro nejmenší děti, čtení pro MŠ či velmi populární Noc s Andersenem. V letošním roce se nově zřizuje elektronická evidence knih, každá kniha bude opatřena čárovým kódem a zařazena do elektronického katalogu, který bude přístupný na internetových stránkách knihovny.

Čtenářské poplatky jsou: dospělí 50,-/rok, děti 20,-Kč/rok, mládež a senioři 30,-Kč/rok. Dále je možné v knihovně využít zdarma přístup k internetu. K dispozici je čítárna, dětský koutek, hrací koutek na šachy nebo stolní hru. Začátkem roku došlo k úpravě otevíracích hodin obecní knihovny, kdy je otevřeno ve středu, čtvrtek a pátek od 16:00 hod do 18:00 hod.

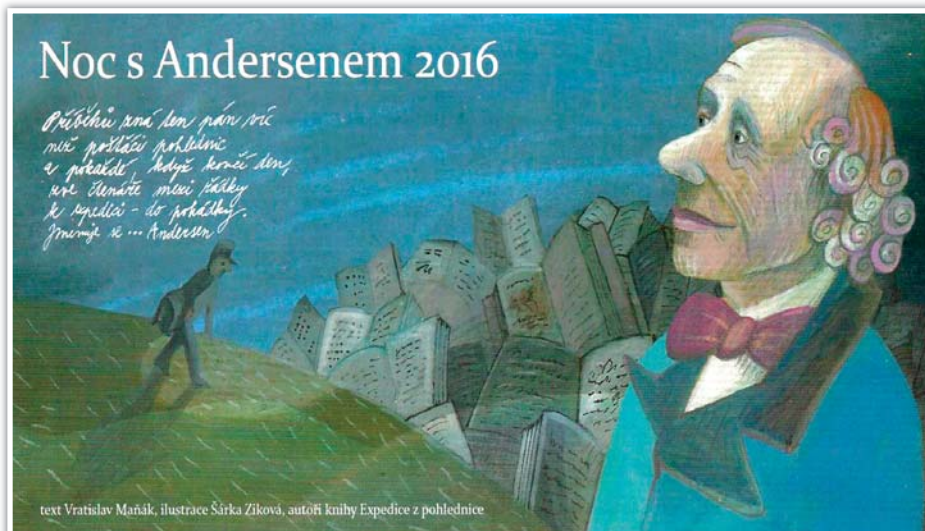
V únoru v knihovně proběhlo čtení pro děti – O nejbohatším vrabci na světě, v březnu čtení pro MŠ – O pejskovi a kočičce. Ve dnech 1. -2. dubna se uskutečnila v naší obecní knihovně velmi oblíbená Noc s Andersenem. Zúčastnilo se jí 20 dětí ve věku 8 až 12 let. Noc startovala již v 18 hodin v knihovně, kde si děti uložily věci a ihned byly rozřazeny do tří týmů. Skupina modří, červení a zelení. První akcí večera bylo hledání pokladu a první úkol děti čekal hned na školním hřišti. Jejich úkolem bylo dopravit dřevěnou kouli pomocí dřevěného kladiva do tří branek. Po jeho splnění dostaly nápovědu a dle toho pokračovaly. Každá skupinka šla jinou trasou a tak jste mohli hledáče pokladu potkat takřka po celé vesnici. Na sokolovně, fotbalovém hřišti nebo na nádraží. Všichni se zapojili a společně plnili úkoly, děti hledaly klíče k pokladu a nakonec našly truhlu plnou zlatých dukátů. Všichni byli



na trase užiteční, někdo našel obálku s úkolem, někdo vyluštil tajenku a jiný poskládal Karlštejn. Nejmladší člen výpravy vedl skupinku zelených, skupinka měla v nápovědě: „Jděte tam, kde se v Lipově spravují boty. Tam bude další úkol“. Po zdařilé honbě za pokladem se všichni občerstvili v knihovně. Děti měly s sebou tolik jídla a dobrot, že byla večeře nazvána „hostinou krále Karla IV.“ V duchu doby Karla IV. se nesl již celý večer. Děti si vyrobily královské koruny a poté unavení vpluly do svých spacáků a poslouchaly čtení z knihy Mach a Šebestová v historii. Akce se velmi vydařila a velký dík za přípravu patří Magdě Kománkové, Pavle Eliášo-

vé a Lucii Krausové. Již nyní se všichni těší na další ročník.

A jak vznikla Noc s Andersenem? Začalo to před 16 lety v Uherském Hradišti. Tamní knihovnice se snažily zvýšit návštěvnost dětského oddělení knihovny. Nápad byl na světě. Odlákaly děti od počítačů a televize a připravily pro ně program spojený s četbou, plný tajemství, dobrodružství a hlavolamů. Celá akce byla spojena s oslavou Mezinárodního dne dětské knihy a nazvaly to Noc s Andersenem. Nápad se ujal a rozšířil se nejen po celé České republice, ale s trochou nadsázky lze říci, že se ujal po celém světě. Akce se konají v USA, Švédsku, Švýcarsku.



A na co se mohly těšit děti v květnu a červnu?

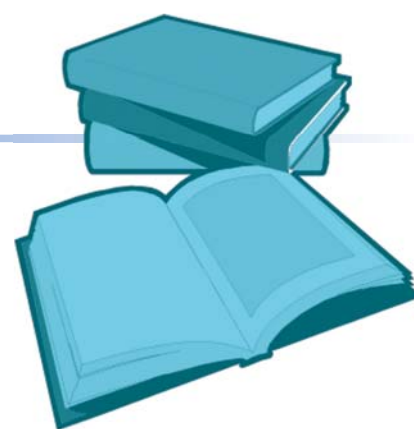
V květnu knihovna Hodonín vyhlásila soutěž Karlův výtvarník při příležitosti 700.výročí narození Karla IV. Děti z knihovny se zúčastnily výtvarné soutěže a projektu 3D. Své dílo nazvaly: "Na hradě je veselo." Této soutěže se zúčastnily i děti z mateřské školy, které své dílo nazvaly: "Jak se žije na hradě". V červnu se uskutečnilo "Budulínkovo literární odpoledne", v rámci kampaně Celé Česko čte dětem. Četlo se z knihy Slůně Olli, děti si vyrobily dárkové krabičky, do kterých dostaly sladkou odměnu.

Lucie Maňáková



Malá ochutnávka knih

Nedávno jsem se setkala s paní učitelkou Jiřinou Vavříčkovou, která mě přivedla ke knize Svatí kacíři aneb reportáž nejen z Velké Moravy od Jindry Jarošové. Zaujalo mě už to, že posudek na tuto knihu vypracoval PhDr. Vladimír Vavřínek, Csc, ředitel slovanského ústavu AVČR. Později jsem si také



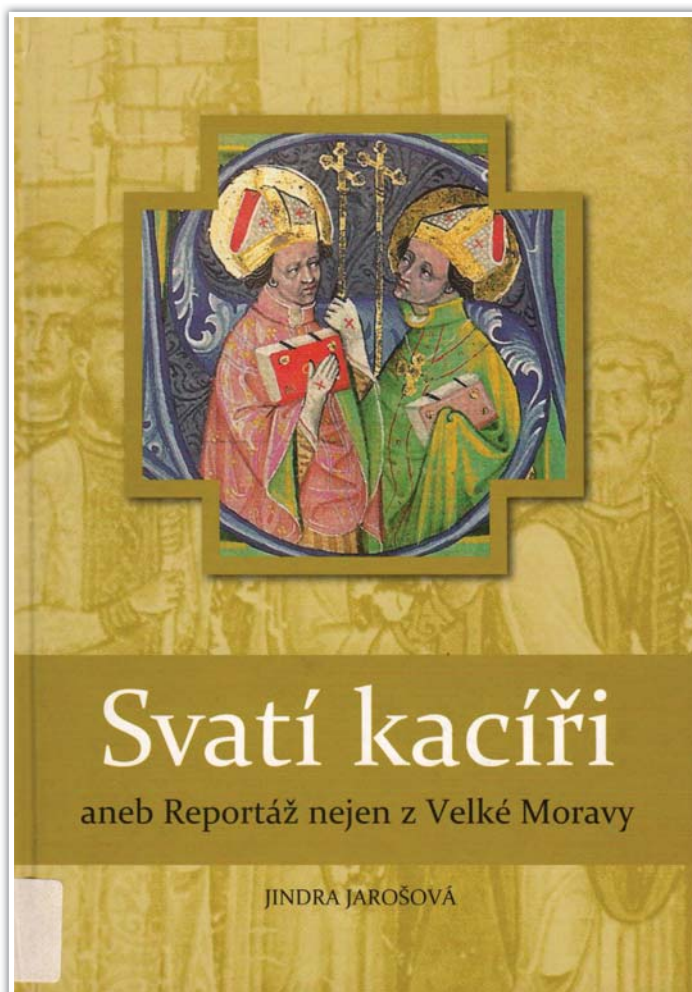
vzpomněla, že jsem se s touto knihou setkala již při studiu literatury na Slezské Univerzitě. Tehdy jsem v prvním ročníku moc nevěnovala pozornost tomu, co kolegyně o knize vypráví a o to víc mě to mrzelo, když jsem začala procházet první řádky.

Nevíte jakou knihu číst? Mám pro vás inspiraci. V knize Jindry Jarošové, Svatí kacíři jsou ústředními postavami románu na pomezí literatury faktu a beletrie solušní bratři Konstantin a Metoděj. Příběh jejich velkomoravské mise je zde podáván jako součást historicky věrného obrazu doby. Ve velkolepém příběhu poznává čtenář osudy Velké Moravy jako průsečíku zájmu byzantské a arabské říše, formujících se západoevropských států a dalších mocenských vlivů. Kniha je historickým komentářem k jedné z kapitol šíření křesťanství. V roce 2001 byla Jindře Jarošové udělena Cena Miroslava Ivanova za literaturu faktu.

Hlaholice je písmo o celkovém počtu 38 znaků, které vytvořil Konstantin. Je nejstarší, dnes již neužívané slovanské písmo. Jeho jméno pochází ze staroslověnského slovesa glagolati – hovořit nebo podstatného jména glagolъ – slovo. Písmo tvořilo základ kultury a vzdělanosti Velké Moravy, později se rozšířilo do jiných slovanských zemí, kde se nejdéle udrželo v Chorvatsku. Během 10. století Slované přešli buď k latině nebo cyrilici (která má na hlaholici nezávislý původ) a hlaholice byla odsunuta na okraj.

Oba dva tituly jistě stojí za přečtení a jsou k dispozici v obecní knihovně.

Lucie Maňáková



Činnost hasičského sboru v roce 2016

Seznámení s činností hasičského sboru Lipov od ledna do června 2016.

9. 1. 2016 se dobrovolný sbor zúčastnil výroční schůze u partnerů ze slovenského Unína. Partnerství obou sborů je velmi dobré, což dokazují společenské akce i výjezdy. 16. 1. se konal Hasičský ples na sokolovně v Lipově, hrála dechová hudba Švitorka. Všichni zúčastnění se velmi dobře bavili, což celý sbor těší. Následující víkend se členové sboru z Lipova zúčastnili hasičského maskarního plesu u kolegů v Uníně. I zde byla perfektní atmosféra a nikomu se nechtělo domů. 30. 1. se jednotka v rámci kondičních jízd stala svědkem dopravní nehody mezi Lipovem a Loukou. Vzhledem k tomu, že dvě osobní auta byla mimo silnici, bylo provedeno protipožární opatření a následné vyproštění vozidel zpět na cestu, kde jsme vyčkali na příjezd kolegů z PS Veselí nad Mor. 2. 2. byl hlášen požár v bývalém ACHP. Požár se v pořádku podařilo dostat pod kontrolu.

V březnu byl v naší obci proveden již klasický sběr železného šrotu: „Chtěli bychom poděkovat naším spoluobčanům, kteří nám přispěli nějakým tím šrotem. Ještě jednou velké díky.“ 30. 3. byl vyhlášen poplach v obci Louka a 3. 4. požární poplach, a to na požár lesa v Javorníku.

Naše jednotka od příjezdu k místu zasahovala do pozdních

večerních hodin. Vzhledem k mimořádné situaci byl postupně vyhlášen 2. a vzápětí 3. stupeň požárního poplachu. Na místě zasahovalo celkem 23 jednotek z našeho okresu i z okresu Uherské Hradiště. Věřte mi, že všichni členové toho měli plné zuby. Požár se nacházel v nepřístupném terénu. Všichni jsme se těšili na návrat domů k našim rodinám. Všem patří velké díky, za skvěle provedenou práci, což dokonce ocenil i hejtman našeho kraje JUDr. Michal Hašek.

30. 4. se hasičský sbor zúčastnil společně s kolegy z Unína hasičské pouti na Svatém Hostýně. Někteří členové se pouti zúčastnili poprvé, jiní se na Hostýn vrátili po několika letech. Všichni se výborně bavili, i počasí přálo, což organizátory velmi potěšilo.

Stejně jako loni i letos jsme se zúčastnili hasičské pouti v Šaštíně – Stráži. V měsíci červnu jsme spolupracovali s kolegy z Unína na zabezpečení mezinárodního cyklistického závodu na česko-slovenských hranicích a poslední víkend v červnu se konala opět akce na Samohybech v Uníně.

*Za JSDH Lipov Čajka Martin – VJ Lipov
Lucie Maňáková*



Myslivecký spolek „KAMENICA“

Myslivecký spolek „KAMENICA“ Lipov pořádal dne 23. 1. 2016 myslivecký ples. Místem konání byl bohatě vyzdobený sál lipovské sokolovny, kde v pátek 22. 1. proběhlo tradiční setkání s dětmi z naší mateřské školky a školní družiny. Děti si prohlídku s výkladem o jednotlivých druzích zvěře, včetně ukázek zvuků zvěře velmi užily.

V sobotu večer pak k tanci a poslechu hrála skupina Rytmus, byla připravena bohatá tombola, 236 přímých výher a 18 hlavních cen, které byly po půlnoci vylosovány. Hlad bylo možno po celý večer utišit zvěřinovými specialitami šéfkuchaře Doležala.

Děkujeme všem sponzorům, kteří nám do tomboly přispěli věcnými dary i všem občanům, kteří ples navštívili a podpořili tak fungování našeho spolku.

L. Žák





Úspěch na chovatelské přehlídce trofejí v Hodoníně

Ve dnech 15. – 16. dubna 2016 se konala chovatelská přehlídka trofejí zvěře ulovené v sezoně 2015 – 2016 na území okresu Hodonín. Náš myslivecký spolek „KAMENICA“ zde zaznamenal mimořádný úspěch, když obdržel čtyři medaile. Zlatou za srnce s bodovou hodnotou 135,62 bodů CIC, kterého bohužel srazil vlak. Jeho trofej byla nejsilnější ze všech hodnocených srnců na výstavě. Dále bronzovou medaili za srnce s hodnotou 109,15 bodů CIC, kterého ulovil Ladislav Kolacia. Bronzovou medaili za daňka s hodnotou 163,78 bodů CIC, kterého ulovil František Sedlář mladší a konečně



stříbrnou medaili za lišku s hodnotou 24,50 bodů CIC, jejímž šťastným lovcem byl Daniel Karásek.

L. Žák

Výměna oken a dveří na lipovské myslivně

V březnu letošního roku došlo na budově lipovské myslivny k výměně všech oken a dvou vstupních dveří, které již byly v nevyhovujícím stavu. Na této výměně odpracovali členové našeho mysliveckého spolku 136 brigádnických hodin. Celkové náklady na tuto akci dosáhly 224.633,- Kč. Tuto finančně náročnou zakázku by si lipovští myslivci nemohli dovolit bez finančního příspěvku obecního úřadu Lipov. Zastupitelstvo obce Lipov nám schválilo příspěvek ve výši 84.000,- Kč, za což bychom chtěli touto cestou upřímně poděkovat.

L. Žák



14. ročník „Noční rybářské závody na Roštovici“

MRS a MO Strážnice spolu s místní skupinou Lipov pořádala tradiční „Noční rybářské závody“, které se konaly o víkendu 18.-19. června. Zahájení bylo v sobotu 18. 6. v 16:00 hodin a ukončení v neděli 19. června v 11:00 hodin. Zúčastnění mohli ochutnat tradiční rybí speciality. Každým rokem zde přibývá příznivců, vždy jsou obsazena téměř všechna místa a ani letos tomu nebylo jinak.

Nejlepší úlovky tohoto ročníku:

- Hořčica Pavel, kapr 75cm
- Škopík David, kapr 73cm
- Chovanec Luděk, candát 63cm



Koncem srpna se uskuteční akce pro mládež na rybníku v Lipově. Na této akci se podílí také OÚ Lipov. Datum konání bude upřesněno.

Lipovští fotbalisté vykopali Okresní přebor

Jak všichni víme, náš fotbalový A tým velmi úspěšně završil sezonu. Po dlouhých 11 letech dokázali postoupit z III. třídy zpět do Okresu. Je to bezpochyby velký úspěch. Při této příležitosti jsem vyzpovídala jednoho z hráčů, který měl na postupu také lví podíl. Tomáš Kučera mi pečlivě odpověděl na všechny mé otázky, i když neprozradil vše.

Co důležitého se odehrálo v sezoně 2015/2016?

Ano, odehrálo se toho hodně. Nový trenér, nové posily v týmu, ale hlavně účast ve finále okresního poháru, a to nejvíc hlavní postup do okresního přeboru:-)

Bylo vaším cílem od začátku postoupit nebo to tak vyplynulo z počátku sezony? Měli jste dobrý start?

Popravdě nevím co vedení klubu, ale v kabině bych neřekl, že byl cíl postup

hned před prvním zápasem. Ono je složité před začátkem sezony říct musíme postoupit, ale samozřejmě po půlce sezony už to chtěl každý. Start se nám podařil, spíše závěr byl horší.

Čemu nebo komu přikládáš největší zásluhu na postupu? Byl s vámi trenér spokojený?

Samozřejmě hráčům, vedení, trenérovi a všem okolo. Trenér musel být spokojený, vždyť jsme postoupili.... (smích) ne popravdě na konci měl problémy s tlakem, řekl bych, že náš závěr sezony mu k tomu zlepšení moc nepomohl... (smích). Trenér: Ladislav Soviš, realizační tým: František Žák, Pavel Kučera, Zdeněk Maňák.

Kdo po úspěšné sezoně končí nebo odchází do jiného klubu?

Tak na tohle nedokáži odpovědět teprve byl konec, to se všechno dozvím na přípravě.



Sháníte posily pro příští rok? Víte už o někom?

Tohle má na starosti vedení klubu do toho hráči nevidí.

Můžeš sám za sebe zhodnotit celou sezonu?

Pro mě osobně celá sezona byla těžká, stihl jsem hned dvě zranění a konec sezony jsem dohrával s nedolčeným kolenem. Když vezmu celou sezonu, tak to bylo spoustu radosti, euforie, jediné zklamání je porážka v poháru s Čejkovcem.

Pro každý klub je důležitá práce s mládeží, bez odchovanců to pravděpodobně nejde, jak to funguje v Lipově? Najdou se tu lidé, kteří s dětmi pracují? Kdo konkrétně?

V Lipově fungují žáci ty vede Radek Dostál. Dorost ten vede Jiří Jagoš a Pavel Kučera.

Co by jste chtěli změnit a jaké jsou vaše cíle pro příští rok?

Změnit není ani co, já osobně jsem spokojený. Cíle pro příští rok: „Hrát střed tabulky a třeba i překvapit.“

*rozhovor připravila
Lucie Maňáková*



PROPOZICE 7. ROČNÍKU SILNIČNÍHO BĚHU

LIPOVSKÁ DESÍTKA

Místo konání: sobota 27.8.2016 náměstí před ZŠ v Lipově

24. závod MORAVSKO-SLOVENSKÉHO běžeckého poháru 2015



Pořadatel:

TJ SOKOL LIPOV ve spolupráci s obcí Lipov a ZŠ a MŠ Jaromíra Hlubíka Lipov.

Účast:

Závod je veřejný. Závodníci startují na vlastní nebezpečí a zodpovídají si za svůj zdravotní stav. U mládežnických kategorií zodpovídá vedoucí závodníků nebo rodiče. Startuje se na vlastní náklady. Pořadatel neručí za věci odložené v šatně.

Prezentace, šatny, sprchy, technické zázemí

ZŠ Lipov.

Časový program:

13:45-16:00	Prezentace pro hlavní závod v ZŠ v Lipově
13:45-16:00	Prezentace mládežnických kategorií minimálně 20 minut před startem dané kategorie v ZŠ v Lipově
14:30-16:20	Závody mládežnických kategorií (viz program)
16:30	Start hlavního závodu na 10 km a 4,3 km
cca 18:00	Vyhlášení výsledků hlavního závodu

Startovné: Hlavním závod 100,- Kč (4 €), **mládežnické kategorie startovné neplatí.**

Vyhlášení závodů:

Mládežnické kategorie ihned po doběhu, hlavní kategorie v cca 18:00 - vše na náměstí před ZŠ.

Popis trati:

Mládežnické i hlavní kategorie se poběží na okruzích v obci Lipov. Hlavní závod se poběží na pěti okruzích na 10 km a dvou okruzích na 4,3 km, první okruh v délce 2,4 km, 2.-5. okruh 1,9 km . Okruh je rovinatý. Start i cíl všech závodů bude na náměstí v Lipově před ZŠ.

Protesty:

Do 15 minut po skončení běhu příslušné kategorie, písemně se zálohou 100,- Kč.

Kategorie hlavní závod na 10 a 4,3 km:

Kategorie muži	ročník	Délka tratě	Čas startu
muži do 39 let	1977 a mladší	10 km (5 okruhů)	16:30
muži 40 – 49 let	1967-1976		
muži 50 – 59 let	1957-1966		
muži 60 – 64 let	1952-1956		
muži 65 - 69	1947-1951		
muži 70 a více let	1946 a starší	4,3 km (2 okruhy)	
ženy do 34 let	1982 a mladší		
ženy 35 - 44 let	1972 – 1981		
ženy 45 a více let	1971 a starší		

Kategorie a časový program mládežnických soutěží:

Čas startu	Kategorie	Ročník	Věk	Délka trati
14:30	přípravka - holky	2005-2006	10-11 let	500 m
14:40	přípravka - kluci			
14:50	mladší žákyně	2003-2004	12-13 let	
14:55	mladší žáci			
15:00	starší žákyně	2001-2002	14-15 let	800 m
15:10	starší žáci			
15:20	mladší přípravka - holky	2007-2008	8-9 let	200 m
15:30	mladší přípravka - kluci			
15:40	mladší - holky	2009-2010	6-7 let	100 m
15:50	mladší - kluci			
16:00	nejmladší - holky	2011-2014	2-5 let	60 m
16:10	nejmladší - kluci			
16:20	Dorostenky	1999 – 2000	16-17 let	1600 m
	Dorostenci			
	Juniorky	1997 – 1998	18-19 let	
	Junioři			

Ceny: finanční a věcné dle možností pořadatele

Bližší informace: Jan Miškeřík (tel.: 777 671031, email: j.miskerik@gmail.com)

Mapa tratě hlavního závodu:

1. Okruh:



2.-5. Okruh:



DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

Vinařství Agrolip Lipov

Agrolip

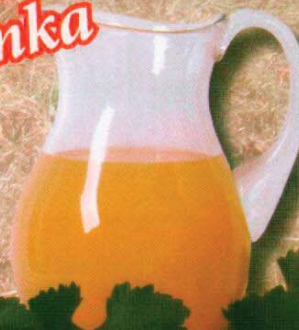
sobota **27.8.2016**

od 13 do 19 hodin

- ☞ prohlídka sklepního hospodářství - sklepy, lisovna, lahvovací linka, vinohradnická technika, vinotéka
- ☞ degustace vín Vinařství Agrolip
- ☞ mošt a burčák ročníku 2016
- ☞ grilované speciality, dobroty z udírny

hraje
cimbálová muzika
Petra Galečky
a dechová hudba
Lipovjanka

pro děti
skákací hrad
malování obličejů



Dolní mlýn v Lipově

O obou lipovských mlýnech se můžeme dočíst v knize U nás v Lipově. Historie Dolního mlýna je dosti pohnutá a proto zajímavá.

Zápis z roku 1538 uvádí jako majitele Jana z Žerotína. K mlýnu patřil také dvůr a rozsáhlé pozemky včetně vinogradů, byl to tedy bohatý a svobodný mlýn. Proto také šel z ruky do ruky, vystřídal se tam několik majitelů z řad měšťanstva i drobné šlechty. V roce 1602 „urozená“ Lukrecie Jordánka prodává Dolní mlýn měšťanu Mikuláši Hrdému. Jako „požár“ jej získávají později opět Žerotínové a v r. 1623 je majetkem Jana Rejtejna z Varjelit.

V 18. století zpustlý a zadlužený je v rukou Františka Karla Bojakovského. Jako památka na posledního šlechtického majitele nám zůstala ústřední část rodového znaku Bojakovských - černý kozel zobrazený ve skoku, který dodnes zdobí znak obce Lipova a spolu s honosným latiským nápisem „Sigillum senatus populi lipovensium.“ V roce 1775 kupuje mlýn lipovský občan Jan Mlček a v roce 1796 jej odkázal svým dědicům, rodině Štípských a Čerešňákům. Tyto rody byly v té době příbuzensky propojeny, a tak se stalo, že k mlýnu byla přistavěna jedna místnost, která stojí dodnes na pozemku rodiny Štípských. A právě tato místnost byla až do roku 1920 „kulturní jizbou“ Lipova. Tak ji nazval ve svých písemných pamětech bývalý majitel Dolního mlýna. Protože v té době nestála ještě sokolovna ani hostinec U Ondrůšů - stala se „Jizba“ centrem kulturního života. Zde se scházeli členové Orla i Sokola a divadelní ochotníci pod vedením pana učitele Josefa Vojkůvky. Tady se formovala a zrodila první dechovka Pavla Žmoly (1857-1933). Byl ve své době a oboru výraznou osobností. Školil mladé muzikanty nejen z Lipova, ale i v okolních obcích. Skládal pro ně písně, pochody i skladby k tanci. Pozoruhodné časy mlýna i „Jizby“ připomínají ještě historicky cenné letopočty na trámech:

- v jizbě rok 1786
- v černé kuchyni rok 1819
- ve stodole rok 1906, to vše v domě pana Josefa Štípského č.p.288.

J.V.



Ze starých letopisů lipovských

Právě před sto lety, v létě roku 1916, nabrala válečná mašinerie první světové války plné obrátky a i ti největší optimisté pochopili, že válka tak brzy neskončí. Rok 1916 se stal rokem ohromných a draze zaplacených ofenzív. Němci se pokusili zničit francouzskou armádu u Verdunu. Neuspěli, ale vyžádalo si to přispění Britů a Rusů, kteří museli ulehčit tlaku na Francouze. V průběhu několika málo měsíců ztratili Němci u Verdunu 336 000 mužů, Francouzi 360 000 mužů. Na Sommě Němci dokázali odolat i přesto, že utrpěli stejně velké ztráty jako Francouzi a Britové. Výsledkem britské ofenzívy na Sommě byla ztráta 420 000 britských vojáků,

205 000 francouzských a 500 000 německých. Rusům se na východní frontě v Haliči, za cenu ztráty 550 000 mužů, málem podařilo přimět ke kapitulaci Rakousko-Uhersko, ale poté museli vyslat část svých sil na pomoc svému spojenci Rumunsku ...

Rok 1916 zároveň přinesl několik marných pokusů dospět ke všeobecně přijatelnému míru.

Přibližme si tehdejší život lipovjanů prostřednictvím vzpomínek Bedřicha Čerešňáka, záznamu ve farní kronice, zápisu v pamětní knize lipovského hasičského sboru a alespoň krátkého úryvku z rozsáhlejších vzpomínek Jana Froly.

Ze vzpomínek pozdějšího Padělského mlynáře Bedřicha Čerešňáka (uveřejněno s laskavým souhlasem rodiny Čerešňákovy)

V srpnu 1914 začala světová válka. My děti jsme neměly ani zdání, co to je. Se zájmem jsme ale poslouchaly, co si starší lidé vykládali. První byla mobilizace a mladí chlapi museli narukovat. Znal jsem dobře Janka Maňáka vedle nás, také Frantu Koláčka naproti. Odešli – a už se nevrátili... Padli oba hned na začátku. Potom nám zabrali koně, kdo měl trochu schopné. Sloužil u nás Tomáš Jakůbek, nebylo čím pracovat v poli a tak otec koupil voly. Za koně dostal 1000 rýnských, za voly dal 780 rýnských. Jenomže voli nechtěli táhat, tak je otec zase prodal, už za 1400 rýnských (tak šly ceny nahoru) a koupil druhé už za 1600 rýnských. Dále koupil ve Lhotě hříbě za 1000 rýnských, jedno jsme měli domácí a tak byla naděje, že za rok, dva budeme mět zase koně. Tak se i stalo, jenomže s nima neměl kdo jezdit. Mladí museli na vojnu a starší na to nestačili.

V roce 1915 měl už Janek Jakubovský školu skončenů a šel se učit do Vídně krejčím. Rádi tam měli chlapců z venkova, protože začínal ve městech nedostatek jídla a kdo měl známé na vesnici, měl pomoc. Tak i naši posílali za ním co mohli. Navíc začali se hlásit známí ze všech stran – protože měli hlad. Také matka Jakubovská měli ve Vídni bratra Josefa a ten měl asi šest dětí a ti všichni nás začali navštěvovat. Po všechny roky, co válka trvala, vždycky

dojeli na prázdniny. Tetka, velice pobožná, chodili každú neděli do kostela, kde jsme se modlili za vítězství. Po každé mši se zpívala píseň:

Matičko nebeská, k pomoci spěj,

Rakouskem burácí válečný rej.

Půda se otrásá rachotem pum,

do ohně žene se hrdinů chlum.

A opravdu se půda třásla, neboť Rusové byli už až v Karpatech.

Denně docházely zprávy, kdo padl za císaře a vlast. Vdov a sirotků přibývalo a nejrychleji přibývalo bídy a hladu. Nebylo čím oprat (mýdlo), nebylo čím svítit (petrolej), nebylo co jíst a nebylo co obléct a obut.

Také v jiných oborech byl mužů nedostatek. Nebylo učitelů, úředníků a u nás v Lipově narukoval i kostelník Machálek 248. Brzy po narukování taky padl. Funkci kostelníka zastával nejstarší ministrant František Maňák 226. My jsme byli ostatní bažanti, ale faráři na tabák a víno jsme chodili všichni. Těch klukovin bylo moc a kdyby válka trvala déle, tak by kostel byl o moc chudší. Museli jsme také faráři řezat sečku, neboť fara měla také hospodářství a dospělých lidí scházelo, ale až farář zjistil, že jsme mu za to snědli veliký hrnec medu, tak nás všechkých rákosků vyplatil a já už jsem tam víc nešel. Doma mezitím přibýlo práce. Nebylo petrolínu, tak jsme děc-

ka museli sbírat plechovky od krému, ty se plnily lojem, dal se do toho knot a tím se svítilo. Knotky jsme dělali ze starých hader. Válka však nebrala konce. Tisíce ruských zajatců nám ujídalo z chudého krajíce a tak, aby se státu ulevilo, začali jich přidělovat rolníkům na polní práce. Do Lipova přišlo jich asi 15. Koně nám mezi tím dorůstli a tak jsme dostali nového čeledína. První Rusák, co u nás pracoval, byl mladý 25 roků a jmenoval se Karel Darahan. Byl z Ukrajiny z Poltavské gubernie, hezký i dost inteligentní člověk. Byl u nás asi rok a já musel s ním jezdit na pole, protože já už věděl, které je naše a on ne. Když si dělal cigaretu, tak někdy udělal i pro mě a tak jsem se pomalu učil kůřit, ale i mluvit rusky. Museli jsme ho ale dát pryč, nemohl se snést s Němcem, co jich hlídali. Ten Němec se nejradši zdržoval u nás a s tím Karlem se každú chvíli poprali. Tak jsme ho museli zavézt do Brna a tam otec dostal druhého. Jmenoval se Vasil. Byl to už docela jiný člověk, jak ten první. Zemědělství nerozuměl, nikdy to nedělal, dobytka hovězího, i koní se bál. On byl doma rybářem a už byl šikmooký, černý Gruzínek. Jednů do rána se ztratil a víc jsme ho neviděli. Pak jsme měli třetího. Starší, už k padesátce, jmenoval se Ivan Krivonos, byl od Charkova. Hospodářství rozuměl a navíc byl mistrem ze dřeva. Na památku

máme po něm domeček na cigarety a pro ženské kazetu na šití.

Tatínkova sestra, tetička Marina, byla vdaná v Hrubé Vrbce za M. Halíčka. Přicházela dosti často, obzvlášť v létě. Přišla vždycky čistá, v kroji oblečená, tichá, skromná. Ráda se vracela do rodného domu, jak vlaštovička na jaře, poseděla, popovídala a zase putovala

zpět. Manžel jí brzy zemřel a její radost a pýcha byli tři synové, Matěj, Martin a Jura. Když v roce 1914 vypukla světová válka, všichni tři museli na vojnu. A dlouho to netrvalo, přišla zpráva o smrti syna Matěje. Zemřel v Čáslavi a tetička ho nechala převézt do Vrbky. Na tomto pohřbu jsem jako malý chlapec byl. Brzy na to padnul druhý

syn Martin. Také toho nechala dovézt do Vrbky a nejmladší Jura padnul někde v Rusku. Tak zůstala chudinka sama s nevěstů, strašně nesnášenlivů. Na stará kolena se od ní odstěhovala k nevěstě druhé a tam i zemřela. Po prvním synovi zůstala dcerka Anička, po druhém chlapec a dcerka, třetí padnul svobodný.

Ze zápisů ve farní kronice – P. Fabiána Kepperta (poděkování P. Petru Wnukovi za zpřístupnění záznamů a umožnění studia)

Nadáli jsme se, že válka roku 1915 skončí a mír zavládne, bohužel přepočítali se, kteří tvrdili, že moderní válka dlouho nepotrvá a brzo skončí. Ale nejenže se nekončí, ale ani konce není k dohlédnutí. Počet nepřátel roste, bojiště se rozšiřuje a nové mužstvo se povolává. Hranice věku ke službě vojenské se rozšiřuje z předu i zezadu. Povolávají se mužové do 50-ti let a rovněž i 18-tiletí domobranci. I naše obec se prázdní, zůstávají doma jen starci a ženy s dětmi.

Naše armády bojují k obdivu celého světa.

Sv. Otec Benedikt XV. koncem července 1915 svým pamětným apelem na vladaře i národy válčících států slovy nejdůtklivějšími varoval Evropu, aby nepáchala na sobě sebevraždu a požehnané kraje své neproměňovala ve hřbitov, žehnal ruce, která první se pozdvihne s olivovou ratolestí míru, leč hlas papežův zůstal hlasem volajícího na poušti.

21. listopadu 1916 zemřel staříčkový císař a král náš František Josef, i za něho slouženo requiem za účasti věřících, úřadů a školních dětí.

R. 1915 a 1916 byl celkem úrodný, takže domácím našim lidem nebylo třeba se obávat hladu a nedostatku, jinak bylo ve městech. Válkou nastal nedostatek potravin a bylo třeba, aby životní potřeby byly rovnoměrně rozdělovány. Úroda rolníková byla sepisována a určeno, kolik kdo potřebuje pro sebe a rodinu a zbytek nařizeno odevzdati. Zřízení byly takzvané obilní ústředny, čili centrály, kamž obilí odevzdáváno za ceny úřadem stanovené a odtud

rozdělováno do měst a středisek průmyslových. Ovšemže se nedostávalo a nepřidělovalo tolik, kolik bylo k životu nutno. Zámožnější hleděli se zaopatřit pod rukou a to za ceny mnohem větší, jak stanoveny byly ústředím.

V roce 1915 a 1916 rolník ještě rád odevzdával přebytky, ale když viděl, že dostane za svou úrodu pod rukou mnohem více, pak obilí zatajoval a neodváděl obilnímu ústavu, nýbrž hleděl prodati potajnu za ceny větší a to tím spíše, když i ostatní potřeby, které rolník kupoval, v ceně stoupaly měrou dosud nebývalou a začasto ani k dokoupení nebyly. Nebylo látek na šaty, nebyla kůže na boty, nebylo plátna, ba nebylo petroleje ke svícení a jiných a jiných potřeb a pokud byly k dostání, byly za hříšný peníz.

Kovář, kolář, stolař, ba i ten dělník přidražoval. Nedivno tedy, že i rolník hleděl se odškodniti a své zásoby a životní potřeby prodával za cenu hříšnou.

Tak začalo lichvaření se vším. Shon po potravinách byl velký. Lidé zdaleka přicházeli a skupili vše za každou cenu. Byli to hlavně židé, kteří pochopili situaci ve svůj prospěch a skupili, co se dalo, za báječné ceny a ve městech, hlavně ve Vídni, prodali s dobrým výdělkem.

Poněvadž rolník nechtěl obilí odvádět, jak se mu předepisovalo, došlo k úřednímu vymáhání, k takzvaným rekvizicím, za pomoci vojáků. U nás začala tato vojenská rekvizice 26. února 1917. Šla z toho hrůza! Sedm vojáků s nasaženými bajonety a úřední komise dům od domu přehlížela zásoby a sepisovala přebytky. Než lid zavčas uklidil, co

se dalo, takže výsledek rekvizicí nebyl valný. Obecní správa také se postavila o dobré zaopatření vojáků a tak rekvizice skončila ku všeobecné spokojenosti. Zabavovalo se nejen obilí, ale také zemáky, turkyň, fazole, seno i sláma.

Odváděn i dobytek za stanovenou cenu asi 3 K, kterážto cena nikterak neodpovídala ceně dobytka. Dobytek velmi stoupl v ceně. Slušná kráva stála až 8 000 K, pár koní 30 000 K, odstavčata párek 1 200 – 1 600 K.

Obilí do mlýnů k semínání nebylo volné, nýbrž bylo třeba povolení od okresních úřadů vyživovacích, který určoval dle počtu osob a doby, kolik kdo semlíti může. Pro dobytek ponechána jenom nepatrná částka. Mleto a šrotováno proto bez lístků, anebo na lístky několikrát po sobě. Ba lidé i doma šrotovali na domácích mlýncích. Vždyť to nerozum, aby zemědělec, když celý rok se dře na té hroudě, potom ještě sám se svou rodinou hladověl.

Nejkritičtější dobou pro výživu u nás byl rok 1917 a rok 1918 do žní. Jaro roku 1917 bylo mokré, takže nebylo lze zavčas zaseti, pak udeřilo sucho, takže osení zůstalo velmi řídké a zemáků se urodilo velmi málo. Na mnohých místech ani se nesklidilo, kolik se vysadilo. Také se rozmohly velice polní krádeže. Každý hleděl se zásobiti, jak se dalo, tedy i krádeží. Kradly se zjara 1918 i zemáky již zasazené.

Roku 1918 koncem května a začátkem června přišly silné mrazy, které zničily zemáky, turkyň i fazole. Zemáky se ale ještě vzpamatovaly, částečně i kukuřice.

Válka vyžádala si své oběti i na lidech. V naší farnosti, pokud je známo, jsou to následující:

Z Lipova:

r. 1914

- Sedlář Jan, č. 265, zemřel jako zajatec v Rusku
- Jegla Jan, ženatý dělník

r. 1915

- Maňák Jan, č. 240, raněn na bojišti, zemřel 18. 3. v nemocnici v Živieci
- Prášek Jan, zemřel 5. 5. v Haliči
- Sedlář Jan, zemřel 25. 5. v Haliči
- Jegla Tomáš, zemřel 13. 6. v Haliči
- Machálek František, nezvěstný na italské frontě
- Radocha Matěj, zemřel 15. 1. u Gorlice

r. 1916

- Joch František, zemřel 1. 4. v nemocnici v Bohumíně
- Faltis Karel, zemřel 5. 5. v Amstetten, přejet na nádraží
- Miškeřík Josef, zemřel 5. 6.
- Frola František, rolník, zemřel 26. 11., pochován v obci Coveria v Rumunsku
- Koláček František, zemřel 27. 11., pochován v obci Coveria v Rumunsku

r. 1917

- Frolka Jiří, padl 13. 12. na italské frontě
- Podlúcký Tomáš, padl 12. 7. na italské frontě
- Maňák Martin, padl 7. 9. na italské frontě
- Karásek Jan, padl 26. 11. v Přímoří
- Mlček František, padl 8. 12.

r. 1918

- Machálek František, roztrhán granátem 19. 1.

Kromě těchto najisto mrtvých jsou mnozí, kteří o sobě zprávy nedávají.

Bída a nedostatek u nás celkem nebylo. Lid už dovedl uchránit, čeho pro sebe potřeboval a přebytek ještě dobře zpeněžil. Řez, ječmen, žito prodáváno pod rukou až za pět set korun metrický cent. Je znám případ, že roku 1918 opovážila se jedna selka za metrák pšenice žádati 700 zlatých, tj. 1400 K a také je dostala. Mléko stálo 2 K, ano i více a nebylo k dostání. Máslo až 50 K

na kg, tvaroh 8 K, vejce až 1 K. Takovým způsobem hromadily se peníze mezi lidem, a čím více měli, tím více rostla touha po penězích. Mamona – toť také ovoce války.

Ženy, které měly muže a syny na vojně, dostávaly peněžité podpory na sebe i děti, ano, i ty rodiny, které měly členy své v Americe, dostávaly podpory. V Lipově vyplácelo se každý měsíc okrouhle přes 35 000 K na podporách. Bohužel, že u mnohých dostávala se s penězi požívačnost a rozmařilý život. Zvláště na mládež měla válka neblahý vliv. Děti sotva škole odrostlé byly nuceny vypomáhati v domácnosti i na poli a tím si nároky činily i na větší svobodu. Otcové jsou na vojně a v rodině schází pevná ruka. Matka má na svých bedrech tolik starostí o živobytí, že i při nejlepší vůli nemůže dohlédati, jak by chtěla. Celé ovzduší válečným ruchem prosycené působí zvláště na vznětlivou mysl hochů. Vniklo do nich i jisté velikášství. Šestnáctiletý kluk bývá často nejstarším mužem v domě a proto cítí se samostatným pánem v domě. Dle toho si i počíná. Mnohé věci vidí, které by vidět neměl a mnoho věcí slyší, čím jeho duše předčasně dozrává, ano, i přezrává. Ovšem, nebylo by spravedlivě, mládež pro různé přestřelky zcela odsuzovati. Vždyť ani matka, ani mládež nemohou za to, že poměry je vtlačily do prostředí, v němž o zdárné výchově není řeči.

Bohužel, že u nás ze strany vlády málo se dbalo na to, aby se odstranil škodlivý vliv na mládež. Hlavně návštěva hospod, hraní karet, pití lihových nápojů, kouření cigaret a noční potulování mělo býti naprosto zakázáno.

Školní vyučování po čas války bylo nevalné. Učitelé byli buď na vojně nebo komandováni za různé komisaře, takže jednotlivé třídy bylo třeba spojovati a nebo vyučovati polodenně. V létě návštěva školy, zvláště ve vyšších třídách, byla naprosto nedostatečná, poněvadž starších školních dětí bylo potřeba k polním a domácím pracím. K válčení, jak už se dávno někdo vyjádřil, je zapotřebí peněz, peněz a zase peněz. Byly vypisovány takzvané válečné půjčky, jimž užitek a prospěch upisovatele byl barnumským způsobem všemi novinami líčen jako nejlepší pro-

středek k ukládání peněz hotových, jichž byla mezi lidem spousta. K upisování nutkaly, ba přímo donucovaly, všechny úřady. Válečných půjček vypsáno celkem osm. Z peněz kostelních neupsáno ničeho, toliko za odebrané zvony, místo hotových peněz, dány úpisy válečné půjčky, obnos 700 K. Bohužel žádná ta půjčka nevedla k míru a k vítězství našich zbraní.

Válčení pomálu se zprotivilo všem, hlavně vojákům samým.

Mladší domobranci, kteří jako zranění byli propuštěni na dovolenou, za žádnou cenu nechťeli se vrátiti. Byli pro ně posílání četníci, kteří na dezertéry konali pravé hony, jenže obyčejně bez výsledku. Zběhové doma se ani ve dne nezdržovali, nýbrž v poli a v lese.

Na frontě přemnoží hleděli se dostat do zajetí, kdež doufali, že aspoň život zachrání. Ba stávalo se, že celé oddíly přecházely k nepřátelům.

V Rusku ze zajatců našich tvořili mužové, kteří pracovali o rozbití Rakouska a o osvobození české vlasti oddíly, zvané legie, vojáci se pak jmenovali legionáři, kteří bojovali po boku nepřátel proti vojskům našim. Nejen v Rusku, a i v Haliči utvořily se tyto legie.

Když pak z českých zahraničních emisarů, jejichž vůdcem byl Masaryk, se utvořila československá vláda a tato byla od Dohody uznána, prohlášeny legie za vojsko československé, které pak statečně bojovalo po boku Dohody a zvláště na frontě francouzské se vyznamenalo.

Budiž podotknuto, že z naší farnosti bylo jen několik legionářů – 3, ostatní naši zajatci zůstali pevní a věrní své přísaze.

Zasáhnutím Ameriky do války po boku Dohody nastal obrat ve prospěch Dohody ve válce. Vojska i národové syti již války, toužili po míru. Třeba uznati, že císař Karel od svého nastoupení na trůn všemožně se přičiňoval o mír, bohužel marně, ježto válečná strana německá vždy ještě doufala ve vítězství. Tak došlo k dějinnému rozvratu ve vojsku na podzim roku 1918. Císař ponechal jednotlivým národům, aby si své záležitosti sami řídili. Tu národní výbor česko – slovenský v Praze dne 28. října 1918 prohlásil československý stát samostatným.

Ze zápisu v pamětní knize sboru dobrovolných hasičů v Lipově

(poděkování členům vedení sboru dobrovolných hasičů v Lipově za umožnění studia zápisů)

Česká armáda nechtěla bojovat a šmahem se český lid nechával zajímat, jak na Ruské, tak na Srbské frontě. Kterým se to nezdařilo, utekli do svých domovů, kde se po kůlnách, stájích a v polích skrývali před četnickou stráží, která měla příkaz tyto lidi, které nazvala desentéry, chytat a dopravovat zpět do fronty, tyto stráže též nemoha tyto uprchlé lidi schytati, i ve vesnici po nich střílely, byla to opravdová kalvárie.

Za hranicemi se tvořila emigrantská armáda, která stála proti svým otcům, tyto vybízela, aby nestříleli na své syny, kteří bojují za mír a svobodu.

Rakousko bylo již tak vyčerpáno, že povolalo 50 – 60 leté starce do zbraně a též 18 letí chlapci museli narukovat, kteří brzy postřehli oč jde, ale ti šmahem utíkali, takže armáda rakouská se značně ztenčovala, naproti tomu na druhém boku vzrůstal stále silnější kádr emigrantů.

Ze vzpomínek Jana Froly

(uveřejněno s laskavým souhlasem rodiny Frolovy)

Na Petra a Pavla 29. června 1914 byla vypovězena Srbsku válka. Byla vyhlášena mobilizace, do 24 hodin musela nastoupit první vojenská záloha. V září 1914 byl předvolán k nástupu i můj otec a přidělen ke zdravotní službě v Kroměříži do Palackého školy proměněné ve vojenskou nemocnici. Tak jsem se stal najednou hospodářem v zemědělském závodě já, kluk ani ne osmnáctiletý. Bylo to podivné pro mne. Ale ne nadlouho. Náš panovník Franta I. Procházka potřeboval nové vojáky a tak 29. dubna 1916 musel náš ročník 1898 jít k odvodu, kde jsem byl s mnoha jinými uznán schopným a Jan Daněk, Josef Kašpárek, Jura Frolka a já jsme narukovali do Brna ke třetímu pluku. Po pěti dnech jsme Kašpárek, Frolka a já byli převeleni k 25-tým polním myslivcům na Špilberk.

..... 1. ledna v pondělí 1917 nechal nás nadřízený Hajda nastoupit, mimo těch, co měli nějakou službu, a sdělil nám, že máme upsat ve prospěch státu válečnou půjčku jeden každý nejméně 50 K. To už byla pátá válečná půjčka a to na tom muselo být Rakousko velmi dobře, když chtělo půjčovat peníze i od těch, kteří bojovali za císaře a jeho rodinu. Popřípadě za něho byli zabiti.

..... 19. dubna 1917. Jdeme se koupat. Je slunný den. Koupeme se ve stanu. Tam nahraňuje vanu větší dřevěný škoppek, do kterého se naleje asi 50 l vlažné vody, ve které se umyje vždy pět mužů. Po té se voda vymění pro dalších pět. Ten první a snad ještě druhý to mají s vodou ještě poměrně dobré, ale další

již se umývá ve špině. Ale koupali jsme se. Vidět, že je o nás postaráno o tělesnou čistotu. Ony ty vši jsou též radši.

.....Tehdy ještě platil příkaz za menší provinění dostat špangle, to se v sedě uvázala pravá ruka k levé noze nebo levá k pravé třeba na čtyři nebo pět hodin. Jiné uvázání bylo již větší a bolestný trest, ruce svázané v předloktí za zádama a takto pověšen potrestaný na větev stromu na hodinu nebo dvě i více. Když to bylo více, nemusel to pykat najednou. Za půl hodiny pověšení co byl vytažen, že se velmi slabě dotýkal špičkama bot země, tak omdlel, z úst mu tekly sliny a z nosu někdy i krev.. Když omdlel, odvázel se, pokropil vodou a jak přišel k sobě, pověsil se znovu. Měl takto trestaný štěstí, když jej uvazovala šarže, která měla cit, že jej sice pověsil, ale mohl stát na nohách. Oba tyto tresty byly zrušeny, když se stal císařem Karel I.

.....(září 1918) Měsíc dovolené utekl jako voda a já nechtíc, aby další spolupojovníci nemohli jet na dovolenou, jsem jel do Brna a na Špilberku, kde bylo velitelství 25-tých polních myslivců, kde se musel dovolenec hlásit k odjezdu a potvrzení – orlábšajnu, mě bylo sděleno, že žádný již z dovolenců do Francie nesmí a též žádný z Francie na dovolenou též nesmí. Tak jsem nabyl dojmu, že žádnému neublížím, kteří se na dovolenou těšili. Šel jsem z kasáren do města a na nádraží a hned zase domů a nějaký čas jsem doma žil jako desertér. Ony už byly po horách tak zvané Zelené kádry z vojenských zběhů. Několikrát byl u nás četník Paprota z Hroznové Lhoty mě zatknout a odvést. Když se ale četník v té době objevil v dědině, to byl každý desertující kýmkoli upozorněn na jeho příchod a hned mizel.



Jan Frola a jeho otec

Závěr

Na bojiště první světové války narukovalo postupně celkem 245 lipovských mužů a chlapců, tedy téměř každý šestý obyvatel Lipova. Z nich padlo nebo zůstalo nezvěstnými celkem 29 lipovjanů, tedy každý devátý z narukovaných vojáků se už nikdy domů nevrátil.

Květen 2016, Pavel Štípský



Foto nováčků na Špilberku: uprostřed vedle vojáka s harmonikou po jeho levé ruce Jan Frola, po jeho pravé ruce Jura Frolka a jako další Kašpárek. Dolní řada zleva: kněždubjani Komoň, Kučera, Křížanič.



odhalení pomníku padlým z 1.svět. války – Svatodušní svátky 1931



Vojáci před odchodem na frontu pořizovali na památku podobanky.
Pozná někdo z potomků tohoto mladého lipovského vojína?

Statistika

Počet obyvatel Lipova k 31.12.2015 byl celkem 1472.

Děti narozené v roce 2015:

- Tadeáš Jakubiček, narozen 8. ledna 2015
- Natálie Samková, narozena 20. ledna 2015
- Petra Kolaciová, narozena 5. února 2015
- Honza Skoumal, narozen 4. března 2015
- Adam Zelenka, narozen 6. března 2015
- Amálie Kučerová, narozena 19. března 2015
- Sofie Karásková, narozena 7. dubna 2015
- Kateřina Schovancová, narozena 17. dubna 2015
- Alžběta Melichárková, narozena 31. května 2015
- Elen Karásková, narozena 3. července 2015
- Marek Jurena, narozen 10. listopadu 2015
- Tereza Bělínová, narozena 11. prosince 2015

Zemřelo celkem 15 obyvatel,
z toho 8 žen a 7 mužů.

Průměrný věk obyvatel Lipova
k 31.12.2015 byl 42,66 let.

Voda je život

Voda spolu s dalšími činiteli – ovzduším, energií a výživou podmiňují život a existenci lidstva. Podle dlouhodobé celosvětové bilance se zásoby vody ani nezmenšují a ani nepřibývají. Vyrůstá však lidská populace a s tím přibývá i zásahů do přírodního prostředí, jež často porušují zákonitosti, jimiž se složitý mechanismus oběhu vody řídí. V průběhu 20. století se takovým neuváženým civilizačním rozvojem zničilo dohromady více přírodních zdrojů než za celá tisíciletí lidské historie.

Voda v České republice

Česká republika je nazývána „Střechou Evropy“, neboť je evropským rozvodím tří moří: Severního, Baltského a Černého. Prakticky všechny její významnější toky odvádějí vodu na území sousedních států. Důsledkem této skutečnosti je naprostá závislost našich vodních zdrojů na atmosférických srážkách. Rozvodí moří dělí území ČR na tři hlavní povodí: Labe, Odry a Moravy.

V České republice je značné množství přírodních léčivých minerálních vod a přírodních minerálních vod stolních. Prameny minerálních vod se vyskytují nejčastěji na místech postižených třetihorními tektonickými poruchami a poměrně nedávnou sopečnou činností.

Je známo asi 350 lokalit s výskytem minerální vody. Přírodní léčivé vody se využívají pro léčebné a lázeňské účely už od 19. století. Společně s lázeňským využíváním zdrojů minerálních vod spojených nezbytně s pobytem v místě pramenů, se minerální vody využívají celoročně k přímé konzumaci.

Vodní hospodářství v naší zemi má bohatou tradici, dobrý zvuk v zahraničí a slibnou perspektivu rozvoje v kontextu s evropskou integrací.

Voda v číslech:

- Jeden obyvatel planety z pěti

(1,2 miliardy) nemá přístup k pitné vodě a jeden ze dvou (tři miliardy) není napojen na kanalizaci pro odvádění odpadních vod.

- 3,4 miliony lidí každým rokem umírají na nemoci související s vodou. Polovina z nich jsou děti.
- V roce 2025 bude 60 % z 8 miliard obyvatel (oproti 6 miliardám dnes) žít ve městech. Z nich tři miliardy budou mít na dobu 1 roku množství vody menší než je hygienické minimum stanovené OSN.
- 97,5 % vody z pěti kontinentů je voda slaná, ke konzumaci nevhodná.
- Ze zbývajících 2,5 % dvě třetiny (1,6 % celkem) představuje voda zmrzlá. Zbytek bývá často fyzicky nedostupný, objevuje se ve špatnou chvíli (monzuny) či na špatném místě (záplavy).
- Zdroj sladké, snadno využitelné vody tak představuje méně než 0,1 % všech vod naší planety.
- 70 % použitelné vody se v současné době využívá v zemědělství pro potravinářské účely, 10 % slouží průmyslu a účelům měst a domácností. Zbytek jde na výrobu elektřiny (vodní elektrárny a ochlazování tepelných elektráren), plavby a zábavu.
- V důsledku urbanizace a demografického růstu bude činit potřeba měst a domácností v příštích dvaceti letech skok o 40 % a potřeba v zemědělství (zavlažování) o 17 %. Průmyslová a energetická poptávka se též bude zvyšovat.

Voda v naší obci

Provozovatelem místního vodovodu je pro obě členské obce - Lipov i Louku - Svazek obcí Lipov, Louka – ČOV a kanalizace a to již od roku 2005, kdy vzal na sebe všechny povinnosti související s celým řetězem úkolů od jímání podzemní vody v místních vrtech, soustředěním a chemickou úpravou vody ve

vodovodu a odsud distribuci pitné vody na jednotlivá odběrní místa v zákonem stanovené kvalitě. Odběr a analýzu vzorků pitné i surové vody (podzemní) provádí akreditovaná laboratoř v souladu s platnými legislativními předpisy.

Úkoly, které jsou spojeny s odváděním odpadní vody obou jmenovaných obcí a jejím následným čištěním na společné čistírně odpadních vod v Lipově, plní „svazek obcí“ však již od roku 2001, kdy se datuje vznik Svazku obcí Lipov, Louka – ČOV a kanalizace, který je v letošním roce tedy jubilent.

Co mu popřejeme k 15. výročí svého vzniku?

V oblasti pitné vody – jejího dostatek v požadované kvalitě a uvědomělý přístup všech odběratelů s odpovědným plněním povinnosti na své straně, zejména v otázce spolupráce s provozovatelem se zajištěním dobrého technického stavu vodovodu a všech vodovodních přípojek.

V oblasti odpadní vody – bezporuchový provoz celého systému kanalizační sítě od jednotlivých přípojek odpadní vody až po čistírnu odpadních vod, včetně přečerpávacích stanic, které jsou často blokovány a ucpávány pevnými předměty, které do odpadní vody nepatří a prozrazují primitivní jednání některých jedinců, kteří tímto způsobem zvyšují náklady na provoz celého komplexu zařízení čistírenského zařízení.

U některých občanů stále přetrvává neochota úhrady pitné vody i stočného v termínu splatnosti a nereagují ani na opakované výzvy k úhradě. Pro ty jen připomínka, že v souladu se zákonem

o vodovodech a kanalizacích bude uplatňováno přerušování dodávky pitné vody nebo přerušování odvádění odpadních vod těm občanům, kteří jsou déle než měsíc po stanoveném termínu splatnosti úhrady.

„SO“

Plánované akce kulturní komise:

- 13. 8. – Srpnová noc
- 1. 10. – Den seniorů
- 28. 10. – Výšlap na Radošov
- 17. – 18. 12. – Adventní víkend (dílňičky, koncert)
- dále: Drakiáda (dle počasí)

Foto z karnevalu



Hrستka veršů

První jarní den

Dnes ptáčkové časně vstali
zpěvem bohu díky vzdali
za tú jeho moc,
že jich nepřátele stranil
a od všeho zlého chránil
túto celou noc.

Sluníčko už také vstalo
z lože, kdež už kratší spalo
této moci sen.
Ptáčkové už štěbetali,
zpěvem svým uvítali
první jarní den.

Jan Bělčík Malanský

Jitra voní jarem

Je zas máj
Co říci mám
než napovědět,
že přišel čas tlukotu slaviců
Však pávů skřek
vysoko v platanech
rušil mé snění o lásce.

Dr. Jan Pavlík

N
Narodit se máš
ještě jednou.
Narodit do světa jiného,
než je svět váš.
Často, ach často zapomínáš,
že jsi jen na cestě.
Cestou je život tvůj
Kolébku, cílem jsem ti já.
Navra't se ke mně!

(z Abecedy Boží lásky od
Fr. Jagoše jako vzpomínka a útěcha,

Jaro

Mateřídouškou voní
naše krásná zem
a ty svátky jara
přicházejí všem.
Jak korbáč, vajíčka
a repotáč říkají zimě
-pryč od nás.

K.Č.